Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τέταρτο τμήμα)

της 19ης Σεπτεμβρίου 2019*

«Ντάμπινγκ – Εισαγωγές ορισμένων εξαρτημάτων σωληνώσεων που χρησιμοποιούνται για συγκόλληση κατ' άκρον από ανοξείδωτο χάλυβα, έστω και τελειωμένων, καταγωγής Κίνας και Ταϊβάν – Επιβολή οριστικών δασμών αντιντάμπινγκ – Κανονική αξία – Προσαρμογές – Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως – Υποχρέωση αιτιολογήσεως»

Στην υπόθεση T-228/17,

**Zhejiang Jndia Pipeline Industry Co. Ltd**, με έδρα το Wenzhou (Κίνα), εκπροσωπούμενη από τον S. Hirsbrunner, δικηγόρο,

προσφεύγουσα,

κατά

**Ευρωπαϊκής Επιτροπής**, εκπροσωπούμενης από τους T. Maxian Rusche και N. Kuplewatzky και την E. Schmidt,

καθής,

υποστηριζόμενης από

το **Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης**, εκπροσωπούμενο από τον B. Driessen και την H. Marcos Fraile,

παρεμβαίνον,

με αντικείμενο προσφυγή δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ με αίτημα την ακύρωση του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2017/141 της Επιτροπής, της 26ης Ιανουαρίου 2017, για την επιβολή οριστικών δασμών αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ορισμένων εξαρτημάτων σωληνώσεων που χρησιμοποιούνται για συγκόλληση κατ' άκρον από ανοξείδωτο χάλυβα, έστω και τελειωμένων, καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας και Ταϊβάν (ΕΕ 2017, L 22, σ. 14),

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τέταρτο τμήμα),

συγκείμενο από τους H. Kanninen, πρόεδρο, L. Calvo-Sotelo Ibáñez-Martín (εισηγητή) και I. Reine, δικαστές,

γραμματέας: F. Oller, διοικητικός υπάλληλος,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 22ας Ιανουαρίου 2019,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

εκδίδει την ακόλουθη

## Απόφαση

### I. Το ιστορικό της διαφοράς

1 Η προσφεύγουσα, Zhejiang Jndia Pipeline Industry Co. Ltd, είναι εταιρία εγκατεστημένη στην Κίνα η οποία παράγει και εξάγει προς την Ευρωπαϊκή Ένωση εξαρτήματα σωληνώσεων που χρησιμοποιούνται για συγκόλληση κατ' άκρον από ανοξείδωτο χάλυβα (στο εξής: εξαρτήματα σωληνώσεων).

2 Κατόπιν καταγγελίας υποβληθείσας, στις 14 Σεπτεμβρίου 2015, από την επιτροπή άμυνας του κλάδου παραγωγής εξαρτημάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης τα οποία χρησιμοποιούνται για συγκόλληση κατ' άκρον από ανοξείδωτο χάλυβα, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δημοσίευσε, στις 29 Οκτωβρίου 2015, ανακοίνωση για την έναρξη διαδικασίας αντιντάμπινγκ όσον αφορά τις εισαγωγές ορισμένων εξαρτημάτων σωληνώσεων που χρησιμοποιούνται για συγκόλληση κατ' άκρον από ανοξείδωτο χάλυβα, έστω και τελειωμένων, καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας και Ταϊβάν (ΕΕ 2015, C 357, σ. 5), σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) 1225/2009 του Συμβουλίου, της 30ής Νοεμβρίου 2009, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΕΕ 2009, L 343, σ. 51, διορθωτικό ΕΕ 2010, L 7, σ. 22) [που αντικαταστάθηκε από τον κανονισμό (ΕΕ) 2016/1036 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 2016, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ 2016, L 176, σ. 21)]. Υπενθυμίζεται ότι, κατά πάγια νομολογία, οι διαδικαστικοί κανόνες εφαρμόζονται εν γένει από την ημερομηνία ενάρξεως της ισχύος τους (βλ. απόφαση της 11ης Δεκεμβρίου 2012, Επιτροπή κατά Ισπανίας, C-610/10, EU:C:2012:781, σκέψη 45 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία). Αντιθέτως, οι κανόνες ουσιαστικού δικαίου πρέπει να ερμηνεύονται υπό την έννοια ότι αφορούν καταστάσεις που δημιουργήθηκαν πριν από την έναρξη ισχύος των κανόνων αυτών μόνο στον βαθμό κατά τον οποίον προκύπτει σαφώς από το γράμμα, τον σκοπό ή την οικονομία τους ότι πρέπει να τους αναγνωριστεί τέτοια ισχύς (αποφάσεις της 12ης Νοεμβρίου 1981, Meridionale Industria Salumi κ.λπ., 212/80 έως 217/80, EU:C:1981:270, σκέψη 9, και της 11ης Δεκεμβρίου 2008, Επιτροπή κατά Freistaat Sachsen, C-334/07 P, EU:C:2008:709, σκέψη 44). Επομένως, στο εξής πρέπει να γίνεται αναφορά, όσον αφορά τους ουσιαστικούς κανόνες, στον κανονισμό 1225/2009 και, όσον αφορά τους διαδικαστικούς κανόνες, στον κανονισμό 1225/2009 ή στον κανονισμό 2016/1036 ανάλογα με την ημερομηνία ολοκληρώσεως της επίμαχης διαδικασίας.

3 Η έρευνα για την ύπαρξη πρακτικής ντάμπινγκ και ζημίας αφορούσε την περίοδο μεταξύ 1ης Οκτωβρίου 2014 και 30ής Σεπτεμβρίου 2015 (στο εξής: περίοδος έρευνας). Η εξέταση των κρίσιμων εξελίξεων στο πλαίσιο της εκτιμήσεως της ζημίας κάλυψε την περίοδο από την 1η Ιανουαρίου 2012 έως την 30ή Μαρτίου 2015 (στο εξής: εξεταζόμενη περίοδος).

4 Το κινεζικό εμπορικό επιμελητήριο εισαγωγέων και εξαγωγέων μετάλλων, ορυκτών και χημικών προϊόντων (στο εξής: CCCMC) εκπροσωπούσε ορισμένους Κινέζους παραγωγούς εξαρτημάτων σωληνώσεων στην ενώπιον της Επιτροπής διαδικασία.

5 Διενεργήθηκε επιτόπια επαλήθευση στις εγκαταστάσεις της προσφεύγουσας σύμφωνα με το άρθρο 16 του κανονισμού 1225/2009 [το οποίο αντικαταστάθηκε από το άρθρο 16 του κανονισμού 2016/1036].

6 Η προσφεύγουσα δεν υπέβαλε αίτηση για να αναγνωρισθεί ως επιχείρηση που δραστηριοποιείται υπό καθεστώς οικονομίας της αγοράς, δυνάμει του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο β', του κανονισμού 1225/2009 [το οποίο αντικαταστάθηκε από το άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο β', του κανονισμού 2016/1036].

7 Στις 25 Ιουλίου 2016 το CCCMC υπέβαλε παρατηρήσεις επί των προσωρινών συμπερασμάτων. Ζήτησε από την Επιτροπή να γνωστοποιήσει όλες τις πληροφορίες που είχε στη διάθεσή της όσον αφορά την ενωσιακή βιομηχανία κατά το στάδιο των προσωρινών συμπερασμάτων.

8 Στις 27 Οκτωβρίου 2016 η Επιτροπή κοινοποίησε τα οριστικά της συμπεράσματα, ορίζοντας ως προθεσμία για την υποβολή παρατηρήσεων την 16η Νοεμβρίου 2016. Με τα συμπεράσματα αυτά, η Επιτροπή ενημέρωσε για την απόφασή της να χρησιμοποιήσει την Ταϊβάν ως ανάλογη χώρα για τον καθορισμό της κανονικής αξίας όσον αφορά τους παραγωγούς-εξαγωγείς της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας.

9 Στις 16 Νοεμβρίου 2016 το CCCMC και η προσφεύγουσα υπέβαλαν παρατηρήσεις επί των οριστικών συμπερασμάτων. Η προσφεύγουσα ισχυρίστηκε ότι η προθεσμία που είχε ταχθεί για την υποβολή των παρατηρήσεων ήταν ανεπαρκής λαμβανομένης υπόψη της σημασίας ορισμένων στοιχείων που γνωστοποιήθηκαν για πρώτη φορά με τα οριστικά συμπεράσματα. Το CCCMC ζήτησε ακρόαση από την Επιτροπή. Η Επιτροπή πρότεινε μια ημερομηνία για τη διεξαγωγή της ακροάσεως την οποία το CCCMC θεώρησε υπερβολικά κοντινή δεδομένων των διαδικασιών που απαιτούνται για την έλευση των ενδιαφερομένων προσώπων στις Βρυξέλλες (Βέλγιο), με αποτέλεσμα να μη διεξαχθεί η ακρόαση.

10 Στις 25 Νοεμβρίου 2016, κατόπιν παρατηρήσεων ορισμένων μερών της διαδικασίας, η Επιτροπή κοινοποίησε τα αναθεωρημένα οριστικά της συμπεράσματα, τα οποία περιείχαν συμπληρωματικά στοιχεία και πληροφορίες, ορίζοντας ως προθεσμία για την υποβολή παρατηρήσεων την 29η Νοεμβρίου 2016. Το CCCMC ζήτησε παράταση της εν λόγω προθεσμίας. Μετά την απόρριψη του αιτήματος αυτού, το CCCMC υπέβαλε παρατηρήσεις εντός της ταχθείσας προθεσμίας.

11 Στις 26 Ιανουαρίου 2017 η Επιτροπή εξέδωσε τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2017/141, για την επιβολή οριστικών δασμών αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ορισμένων εξαρτημάτων σωληνώσεων που χρησιμοποιούνται για συγκόλληση κατ' άκρον από ανοξείδωτο χάλυβα, έστω και τελειωμένων, καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας και Ταϊβάν (ΕΕ 2017, L 22, σ. 14, στο εξής: προσβαλλόμενος κανονισμός).

12 Κατά το άρθρο 1 του προσβαλλόμενου κανονισμού, ο συντελεστής του δασμού αντιντάμπινγκ που επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα ανέρχεται σε 48,9 %.

## II. Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

13 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 19 Απριλίου 2017, η προσφεύγουσα άσκησε την υπό κρίση προσφυγή.

14 Κατόπιν των αιτημάτων που υπέβαλε η προσφεύγουσα στις 27 Απριλίου και στις 13 Οκτωβρίου 2017, βάσει του άρθρου 66 του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, δεν περιλαμβάνονται στην παρούσα απόφαση το όνομα ορισμένων παραγωγών που συνεργάστηκαν κατά την επίμαχη ενώπιον της Επιτροπής διαδικασία, καθώς και η μνεία ενός αποδεικτικού στοιχείου που προσκόμισε η προσφεύγουσα.

15 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 21 Ιουνίου 2017, το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης ζήτησε να παρέμβει στην παρούσα διαδικασία προς στήριξη των αιτημάτων της Επιτροπής, μόνον όσον αφορά τον πέμπτο λόγο ακυρώσεως της προσφεύγουσας.

16 Με απόφαση της 27ης Ιουλίου 2017, το Γενικό Δικαστήριο έκανε δεκτή την παρέμβαση του Συμβουλίου.

17 Κατόπιν προτάσεως του εισηγητή δικαστή, το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) αποφάσισε, στις 6 Νοεμβρίου 2018, να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία και, στο πλαίσιο προβλεπόμενου στο άρθρο 89 του Κανονισμού Διαδικασίας μέτρου οργανώσεως της διαδικασίας, να καλέσει την προσφεύγουσα να προσκομίσει στοιχεία που αποδεικνύουν ότι το CCCMC την εκπροσωπούσε ενώπιον της Επιτροπής. Η προσφεύγουσα ανταποκρίθηκε εμπροθέσμως στο αίτημα του Γενικού Δικαστηρίου.

18 Προς απάντηση στα επιχειρήματα που προέβαλε και στα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισε η προσφεύγουσα συμμορφούμενη προς το μνημονευόμενο στη σκέψη 17 ανωτέρω μέτρο οργανώσεως της διαδικασίας, η Επιτροπή προσκόμισε, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, αποδεικτικά στοιχεία για να αποδείξει ότι η προσφεύγουσα δεν εκπροσωπούνταν από το CCCMC ενώπιον της Επιτροπής.

19 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

– να ακυρώσει τον προσβαλλόμενο κανονισμό κατά το μέρος που την αφορά·

– να καταδικάσει την Επιτροπή και το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

20 Η Επιτροπή ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

– να απορρίψει την προσφυγή ως απαράδεκτη·

– επικουρικώς, να απορρίψει την προσφυγή ως αβάσιμη·

– να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

21 Το Συμβούλιο ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

– να απορρίψει την προσφυγή ως αβάσιμη·

– να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

## III. Σκεπτικό

22 Απαντώντας σε ερώτηση που έθεσε το Γενικό Δικαστήριο κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η Επιτροπή δήλωσε ότι παραιτείται από το αίτημα με το οποίο ζητεί να κριθεί απαράδεκτη η προσφυγή, πράγμα το οποίο πρέπει να ληφθεί υπόψη.

23 Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει πέντε λόγους ακυρώσεως. Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, έλλειψη αμεροληψίας κατά την εκτίμηση των αποδεικτικών στοιχείων, επιβολή υπέρμετρου βάρους αποδείξεως στην προσφεύγουσα, προσβολή του δικαιώματος ακροάσεως της προσφεύγουσας και ανεπαρκής αιτιολογία εκ μέρους της Επιτροπής όσον αφορά τον προσδιορισμό του εναλλάξιμου χαρακτήρα. Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως και ανεπαρκής αιτιολογία όσον αφορά την προσαρμογή της κανονικής αξίας. Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως και κατάχρηση εξουσίας όσον αφορά τον καθορισμό της εξεταζόμενης περιόδου. Με τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται παραβίαση των αρχών της χρηστής διοικήσεως και της διαφάνειας, καθώς και προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας. Με τον πέμπτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως κατά την εφαρμογή της μεθόδου για τις χώρες χωρίς οικονομία της αγοράς. Για λόγους συνοχής, το Γενικό Δικαστήριο θα εξετάσει τον πέμπτο λόγο ακυρώσεως πριν από τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως. Συγκεκριμένα, το ζήτημα της νομιμότητας της χρησιμοποιήσεως από την Επιτροπή της μεθόδου υπολογισμού της κανονικής αξίας η οποία επιφυλάσσεται στις χώρες χωρίς

οικονομία της αγοράς πρέπει να εξεταστεί πριν από το ζήτημα που θα εξετασθεί στο πλαίσιο του δεύτερου λόγου ακυρώσεως, το οποίο συνδέεται με την άρνηση της Επιτροπής να χρησιμοποιήσει προερχόμενα από την κινεζική αγορά δεδομένα για τον υπολογισμό της εν λόγω κανονικής αξίας.

## Α. Επί της ουσίας

### *1. Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως με τον οποίο προβάλλεται πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, έλλειψη αμεροληψίας κατά την εκτίμηση των αποδεικτικών στοιχείων, επιβολή υπέρμετρου βάρους αποδείξεως στην προσφεύγουσα, προσβολή του δικαιώματος ακροάσεως της προσφεύγουσας και ανεπαρκής αιτιολογία, όσον αφορά τον προσδιορισμό του εναλλάξιμου χαρακτήρα των εξαρτημάτων σωληνώσεων που κατασκευάζονται σύμφωνα με τα πρότυπα ASME/ANSI και EN/DIN*

24 Στο πλαίσιο του υπό κρίση λόγου ακυρώσεως, πρέπει να εξετασθεί αρχικά η δεύτερη αιτίαση με την οποία προβάλλεται προσβολή του δικαιώματος ακροάσεως της προσφεύγουσας, κατόπιν και από κοινού, η πρώτη, η τρίτη και η τέταρτη αιτίαση με τις οποίες προβάλλεται πρόδηλη πλάνη, έλλειψη αμεροληψίας κατά την εκτίμηση των αποδεικτικών στοιχείων και επιβολή υπέρμετρου βάρους αποδείξεως στην προσφεύγουσα, και τέλος η πέμπτη αιτίαση με την οποία προβάλλεται ανεπαρκής αιτιολογία.

#### *α) Επί του αντικειμένου του πρώτου λόγου ακυρώσεως*

25 Από την αιτιολογική σκέψη 47 του προσβαλλόμενου κανονισμού προκύπτει ότι το προϊόν που εξεταζόταν στην επίμαχη έρευνα ήταν «εξαρτήματα σωληνώσεων που χρησιμοποιούνται για συγκόλληση κατ' άκρον από κατηγορίες ωστενιτικού ανοξείδωτου χάλυβα που αντιστοιχούν στους τύπους χάλυβα AISI 304, 304L, 316, 316L, 316Ti, 321 και 321H και στους ισοδύναμους τύπους άλλων προτύπων, με μέγιστη εξωτερική διάμετρο που δεν υπερβαίνει τα 406,4 mm και πάχος τοιχώματος 16 mm ή μικρότερο, με τραχύτητα τουλάχιστον 0,8 μικρόμετρα, χωρίς ωτίδα, έστω και τελειωμένων, καταγωγής από [την Κίνα] και την Ταϊβάν» και ότι «[τ]ο προϊόν εμπίπτει στους κωδικούς ΣΟ ex 7307 23 10 και ex 7307 23 90». Από την αιτιολογική σκέψη 48 του προσβαλλόμενου κανονισμού προκύπτει ότι «[τ]ο υπό εξέταση προϊόν κατασκευάζεται κατά κύριο λόγο με κοπή και διαμόρφωση σωληνώσεων», ότι «[τ]ο υπό εξέταση προϊόν χρησιμοποιείται για τη συνένωση σωληνώσεων από ανοξείδωτο χάλυβα» και ότι «υπάρχει σε διάφορα σχήματα», όπως «γωνίες, σύνδεσμοι συστολής, ταυ και κάλυκες».

26 Η επιχειρηματολογία της προσφεύγουσας στο πλαίσιο του πρώτου λόγου ακυρώσεως μπορεί να διαιρεθεί σε πέντε αιτιάσεις. Η πρώτη αιτίαση αφορά πρόδηλη πλάνη στην οποία υπέπεσε η Επιτροπή συμπεραίνοντας τον εναλλάξιμο χαρακτήρα των εξαρτημάτων σωληνώσεων που παράγονται σύμφωνα με τα πρότυπα ASME/ANSI και εκείνων που παράγονται σύμφωνα με τα πρότυπα EN/DIN. Η δεύτερη αιτίαση αφορά προσβολή, εκ μέρους της Επιτροπής, των δικαιωμάτων άμυνας της προσφεύγουσας όσον αφορά τις παρατηρήσεις που επιθυμούσε να υποβάλει κατά τη διαδικασία αντιντάμπινγκ σχετικά με το ζήτημα της εναλλαξιμότητας των εξαρτημάτων που κατασκευάζονται σύμφωνα με τα δύο προαναφερθέντα πρότυπα. Η τρίτη αιτίαση αφορά έλλειψη αμεροληψίας της Επιτροπής κατά την εκτίμηση των αποδεικτικών στοιχείων όσον αφορά την εναλλαξιμότητα των εξαρτημάτων που κατασκευάζονται σύμφωνα με τα δύο προαναφερθέντα πρότυπα. Η τέταρτη αιτίαση αφορά το υπέρμετρο βάρος αποδείξεως που η Επιτροπή επέβαλε στην προσφεύγουσα όσον αφορά την εναλλαξιμότητα. Η πέμπτη αιτίαση αφορά την προβαλλόμενη ανεπαρκή αιτιολογία της Επιτροπής όσον αφορά τον προσδιορισμό του εν λόγω εναλλάξιμου χαρακτήρα.

27 Με το υπόμνημα απαντήσεως, η προσφεύγουσα διευκρίνισε, προς απάντηση στα επιχειρήματα που περιέχονται στο υπόμνημα αντικρούσεως, ότι με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως δεν σκοπούσε στην αμφισβήτηση του ορισμού του οικείου προϊόντος ο οποίος περιλαμβάνεται στις αιτιολογικές σκέψεις 47 και 48 του προσβαλλόμενου κανονισμού. Επισημαίνει ότι ο πρώτος λόγος ακυρώσεως αφορά την ορθότητα της αναλύσεως της Επιτροπής όσον αφορά τα αποτελέσματα των προϊόντων που αποτελούν το αντικείμενο ντάμπινγκ στην Ένωση ενόψει του προσδιορισμού της ζημίας και της αιτιώδους συνάφειας. Η προσφεύγουσα προβάλλει ότι οι αιτιάσεις της όσον αφορά την ύπαρξη προδήλου σφάλματος εκτιμήσεως, ελλείψεως αμεροληψίας κατά την εκτίμηση των αποδεικτικών στοιχείων, προσβολής του δικαιώματος ακροάσεως της προσφεύγουσας και ανεπαρκούς αιτιολογίας ως προς τον προσδιορισμό του εναλλάξιμου χαρακτήρα αφορούν την ορθότητα του τρόπου με τον οποίο η Επιτροπή εκτίμησε τα αποτελέσματα, επί της παραγωγής της ενωσιακής βιομηχανίας, των εισαγωγών που αποτελούν το αντικείμενο ντάμπινγκ, προκειμένου να αποδείξει τη ζημία και τον αιτιώδη σύνδεσμο. Ισχυρίζεται ότι οι παραγωγοί της Ένωσης παράγουν σχεδόν αποκλειστικώς εξαρτήματα σωληνώσεων σύμφωνα με τα πρότυπα EN/DIN και ότι οι Κινέζοι παραγωγοί κατασκευάζουν σχεδόν αποκλειστικώς εξαρτήματα σωληνώσεων σύμφωνα με τα πρότυπα ASME/ANSI. Επομένως, εφόσον οι εισαγωγές των εξαρτημάτων σωληνώσεων από την Κίνα οι οποίες ανταποκρίνονται στα πρότυπα ASME/ANSI δεν είναι κατ' ουσίαν εναλλάξιμες με τα προϊόντα που ανταποκρίνονται στα πρότυπα EN/DIN, τα οποία κατασκευάζονται κυρίως από τους παραγωγούς της Ένωσης, η Επιτροπή δεν μπορεί να καταλήξει αντικειμενικά και τεκμηριωμένα στη διαπίστωση ότι οι εισαγωγές προκαλούν σημαντική ζημία στην ενωσιακή βιομηχανία.

28 Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, στο πλαίσιο απαντήσεως σε ερώτηση του Γενικού Δικαστηρίου, η Επιτροπή προέβαλε ότι η εκτεθείσα στη σκέψη 27 ανωτέρω επιχειρηματολογία της προσφεύγουσας πρέπει να θεωρηθεί νέος λόγος ακυρώσεως, καθόσον η προσφεύγουσα, στη συλλογιστική της στο πλαίσιο του πρώτου λόγου ακυρώσεως, δεν είχε αμφισβητήσει την εκ μέρους της Επιτροπής εκτίμηση της ζημίας.

29 Συναφώς, υπογραμμίζεται ότι η αναφερθείσα στη σκέψη 27 ανωτέρω επιχειρηματολογία της προσφεύγουσας αναπτύσσει την επιχειρηματολογία που περιλαμβάνεται στο δικόγραφο της προσφυγής προς απάντηση των επιχειρημάτων της Επιτροπής στο πλαίσιο του υπομνήματος αντικρούσεως σχετικά με τις απαιτήσεις που βαρύνουν την προσφεύγουσα κατά τον ορισμό του οικείου προϊόντος. Συγκεκριμένα, με την προσφυγή, η προσφεύγουσα επικρίνει την εκ μέρους της Επιτροπής εκτίμηση του εναλλάξιμου χαρακτήρα των δύο προτύπων EN/DIN και ASME/ANSI. Στο υπόμνημα απαντήσεως η προσφεύγουσα διευκρίνισε ότι με την επιχειρηματολογία αυτή επιδίωκε να θέσει εν αμφιβόλω την εκ μέρους της Επιτροπής εκτίμηση της ζημίας. Ως εκ τούτου, η επιχειρηματολογία αυτή δεν πρέπει να θεωρηθεί νέος λόγος ακυρώσεως.

***β) Επί της δεύτερης αιτιάσεως με την οποία προβάλλεται προσβολή του δικαιώματος ακροάσεως της προσφεύγουσας όσον αφορά τον προσδιορισμό του εναλλάξιμου χαρακτήρα των δύο ειδών προτύπων***

30 Με τη δεύτερη αιτίαση η προσφεύγουσα προβάλλει ότι η Επιτροπή προσέβαλε τα δικαιώματά της άμυνας καθόσον έλαβε υπόψη τις παρατηρήσεις του CCCMC περί μη εναλλαξιμότητας μόνον κατά το χρονικό σημείο της δημοσιοποιήσεως των πρόσθετων πληροφοριών της 25ης Νοεμβρίου 2016, αλλά όχι στα προγενέστερα στάδια της διαδικασίας. Η προσφεύγουσα προσθέτει ότι η Επιτροπή έταξε προθεσμία δυόμισι εργάσιμων ημερών για την υποβολή των παρατηρήσεων επί των αναθεωρημένων οριστικών συμπερασμάτων, η δε σύντομη αυτή προθεσμία την εμπόδισε να υποβάλει εμπεριστατωμένες παρατηρήσεις επί των συμπληρωματικών πληροφοριών. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, καίτοι το άρθρο 20, παράγραφος 5, του κανονισμού 2016/1036 επιτρέπει τον καθορισμό προθεσμίας μικρότερης των δέκα ημερών για την υποβολή παρατηρήσεων, η Επιτροπή όφειλε να ορίσει μεγαλύτερη προθεσμία. Επιπλέον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η ακρόαση του καταγγέλλοντος πραγματοποιήθηκε την επομένη της προθεσμίας που είχε ορίσει η Επιτροπή για την υποβολή παρατηρήσεων επί των αναθεωρημένων οριστικών συμπερασμάτων της 25ης Νοεμβρίου

2016. Συναφώς, η προσφεύγουσα διατείνεται ότι το CCCMC ζήτησε παράταση της προθεσμίας για να απαντήσει στα αναθεωρημένα οριστικά συμπεράσματα και ότι η Επιτροπή αρνήθηκε. Η προσφεύγουσα φρονεί ότι, ως προς το σημείο αυτό, υπέστη δυσμενή διάκριση, καθόσον εκπροσωπήθηκε από το CCCMC κατά τη διάρκεια της ενώπιον της Επιτροπής διαδικασίας.

31 Η Επιτροπή υπογραμμίζει ότι ενώπιόν της κατά τη διάρκεια της επίμαχης διαδικασίας ενήργησε το CCCMC και όχι η ίδια η προσφεύγουσα. Επομένως, η Επιτροπή θεωρεί ότι η προσφεύγουσα δεν μπορεί να κάνει λόγο για προσβολή των δικαιωμάτων της άμυνας. Συναφώς, η Επιτροπή υπενθυμίζει ότι, κατά πάγια νομολογία του Γενικού Δικαστηρίου, η προσβολή προσωπικού δικαιώματος μπορεί να προβληθεί μόνον από το πρόσωπο του οποίου το δικαίωμα φέρεται ότι προσβλήθηκε, αλλά όχι από τρίτους (αποφάσεις της 1ης Ιουλίου 2010, ThyssenKrupp Acciai Speciali Terni κατά Επιτροπής, T-62/08, EU:T:2010:268, σκέψη 186, της 26ης Οκτωβρίου 2010, CNOP και CCG κατά Επιτροπής, T-23/09, EU:T:2010:452, σκέψη 45, και της 12ης Μαΐου 2011, Région Nord-Pas-de-Calais και Communauté d'agglomération du Douaisis κατά Επιτροπής, T-267/08 και T-279/08, EU:T:2011:209, σκέψη 77).

32 Απαντώντας στην ερώτηση που έθεσε το Γενικό Δικαστήριο στο πλαίσιο του μνημονευθέντος στη σκέψη 17 ανωτέρω μέτρου οργανώσεως της διαδικασίας, η προσφεύγουσα προέβαλε επιχειρήματα και προσκόμισε αποδεικτικά στοιχεία προκειμένου να αποδείξει ότι εκπροσωπούνταν από το CCCMC ενώπιον της Επιτροπής.

33 Πρώτον, η προσφεύγουσα υπογραμμίζει ότι το CCCMC ανέφερε, στις προκαταρκτικές του παρατηρήσεις ενώπιον της Επιτροπής, ότι εκπροσωπούσε ορισμένους παραγωγούς-εξαγωγείς του οικείου προϊόντος. Δεύτερον, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι το CCCMC προσκόμισε, ενώπιον της Επιτροπής, εμπιστευτικές πληροφορίες σχετικές με την προσφεύγουσα, τις οποίες το CCCMC δεν θα μπορούσε να αποκτήσει χωρίς τη συναίνεσή της. Τρίτον, η προσφεύγουσα προσκόμισε στο Γενικό Δικαστήριο ανακοινωθέν της 28ης Οκτωβρίου 2015, το οποίο απηύθυνε το CCCMC σε όλες τις επιχειρήσεις τις οποίες αφορούσε η κίνηση διαδικασίας αντιντάμπινγκ σχετικά με τους συγκολλημένους σωλήνες από ανοξείδωτο χάλυβα καταγωγής Κίνας. Ακόμη και αν δεν ορίζονται οι αποδέκτες του ανακοινωθέντος, από αυτό προκύπτει ότι το CCCMC προειδοποίησε «όλες τις επιχειρήσεις τις οποίες αφορούσε» η κίνηση διαδικασίας αντιντάμπινγκ λόγω του ότι τρεις επιχειρήσεις, συμπεριλαμβανομένης της προσφεύγουσας, είχαν εκδηλώσει τη βούλησή τους να μετάσχουν στη διαδικασία αντιντάμπινγκ, ορίζοντας δικηγορικό γραφείο για να διασφαλίσει την εκπροσώπησή τους ενώπιον της Επιτροπής. Από το ανακοινωθέν αυτό προκύπτει επίσης ότι η σύμβαση εκπροσωπήσεως έπρεπε να συναφθεί χωριστά μεταξύ κάθε επιχειρήσεως και του δικηγορικού γραφείου.

34 Συναφώς, πρώτον, επισημαίνεται ότι το CCCMC, στις προκαταρκτικές παρατηρήσεις του, δεν προσδιόρισε ποιες επιχειρήσεις εκπροσωπούσε. Δεύτερον, υπογραμμίζεται ότι η προσφεύγουσα δεν προσδιόρισε ποιες εμπιστευτικές πληροφορίες που την αφορούσαν είχαν προσκομισθεί από το CCCMC. Τρίτον, πρέπει να τονισθεί ότι το από 28 Οκτωβρίου 2015 ανακοινωθέν του CCCMC δεν αναφέρει ότι το CCCMC είχε αποφασίσει το ίδιο να εκπροσωπήσει ορισμένες επιχειρήσεις ενώπιον της Επιτροπής, αλλά ότι τρεις επιχειρήσεις είχαν αποφασίσει να συμμετάσχουν στη διαδικασία αντιντάμπινγκ και να εκπροσωπηθούν ενώπιον της Επιτροπής από συγκεκριμένο δικηγορικό γραφείο. Επομένως, από το ανακοινωθέν αυτό δεν προκύπτει ότι το CCCMC ενήργησε στο όνομα των τριών επιχειρήσεων κατά τη διαδικασία ενώπιον της Επιτροπής. Συνεπώς, το έγγραφο αυτό δεν αποδεικνύει ότι το CCCMC εκπροσώπησε την προσφεύγουσα κατά την επίμαχη διαδικασία.

35 Επιπλέον, επισημαίνεται ότι, όπως υπογραμμίσθηκε στη σκέψη 18 ανωτέρω, η Επιτροπή, απαντώντας στα επιχειρήματα που προέβαλε και στα έγγραφα που προσκόμισε η προσφεύγουσα, προέβαλε, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, επιχειρήματα και προσκόμισε έγγραφα προς απόδειξη του ότι η προσφεύγουσα δεν εκπροσωπήθηκε από το CCCMC ενώπιον της Επιτροπής. Πρώτον, η Επιτροπή προσκόμισε απόσπασμα του ερωτηματολογίου αντιντάμπινγκ το οποίο είχε απευθύνει στην προσφεύγουσα και με το οποίο ερωτούνταν η προσφεύγουσα αν ήταν μέλος του CCCMC. Η

προσφεύγουσα απάντησε συναφώς ότι ήταν μέλος της Wenzhou Pipe Fittings Association. Η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι από την απάντηση αυτή προκύπτει ότι η προσφεύγουσα δεν είναι μέλος του CCCMC. Δεύτερον, η Επιτροπή προσκόμισε το έγγραφο εξουσιοδότησης του CCCMC σε δικηγόρο, προκειμένου να ενεργεί αυτός ενώπιον της Επιτροπής. Η Επιτροπή προβάλλει ότι η αυτή αφορά μόνον το CCCMC και δεν μπορεί να θεωρηθεί ως απόδειξη εκπροσωπήσεως της προσφεύγουσας.

36 Εκ των ανωτέρω προκύπτει ότι, όπως υποστηρίζει η Επιτροπή, η προσφεύγουσα δεν απέδειξε ότι το CCCMC ενήργησε στο όνομά της ενώπιον της Επιτροπής κατά την επίμαχη διαδικασία στην υπό κρίση υπόθεση. Συνεπώς, η προσφεύγουσα δεν μπορεί να επικαλεσθεί ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου τα δικαιώματα άμυνας του CCCMC (πρβλ. αποφάσεις της 1ης Ιουλίου 2010, ThyssenKrupp Acciai Speciali Terni κατά Επιτροπής, T-62/08, EU:T:2010:268, σκέψη 186, της 26ης Οκτωβρίου 2010, CNOP και CCG κατά Επιτροπής, T-23/09, EU:T:2010:452, σκέψη 45, και της 12ης Μαΐου 2011, Région Nord-Pas-de-Calais και Communauté d'agglomération du Douaisis κατά Επιτροπής, T-267/08 και T-279/08, EU:T:2011:209, σκέψη 77).

37 Αντιθέτως, η προσφεύγουσα παραδεκτώς επικαλείται τον σεβασμό του δικαιώματός της ακροάσεως λόγω της δικής της συμμετοχής στη διοικητική διαδικασία. Κατ' ουσίαν, προσάπτει στην Επιτροπή ότι εξέθεσε τα συμπεράσματά της όσον αφορά την εναλλαξιμότητα των δύο ειδών προτύπων μόνον κατά το στάδιο των αναθεωρημένων οριστικών συμπερασμάτων και ότι της έδωσε μόνο δυόμιση εργάσιμες ημέρες για να διατυπώσει τις παρατηρήσεις της.

38 Συναφώς, επισημαίνεται ότι η προσφεύγουσα ούτε υπέβαλε παρατηρήσεις επί των αναθεωρημένων οριστικών συμπερασμάτων ούτε ζήτησε παράταση της προθεσμίας για να υποβάλει τις εν λόγω παρατηρήσεις. Οι παρατηρήσεις και το αίτημα παρατάσεως που επικαλείται η προσφεύγουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου υποβλήθηκαν αμφότερα από το CCCMC, το οποίο δεν αποδείχθηκε ότι ενήργησε στο όνομα της προσφεύγουσας, όπως προκύπτει από τη σκέψη 36 ανωτέρω.

39 Επιπλέον, σημειώνεται ότι η Επιτροπή όρισε την προθεσμία για την υποβολή των παρατηρήσεων, ήτοι την 25η Νοεμβρίου 2016, βάσει του κανονισμού 2016/1036, ο οποίος ήταν σε ισχύ κατά τον χρόνο κοινοποιήσεως των αναθεωρημένων οριστικών συμπερασμάτων. Το άρθρο 20, παράγραφος 5, του εν λόγω κανονισμού προβλέπει ότι προκειμένου να υποβληθούν οι παρατηρήσεις «[μ]πορεί να οριστεί μικρότερη [των δέκα ημερών] προθεσμία αν πρέπει να γίνει πρόσθετη τελική αποκάλυψη στοιχείων». Η Επιτροπή, προσφέροντας στην προσφεύγουσα τη δυνατότητα να υποβάλει τις παρατηρήσεις της έως τις 29 Νοεμβρίου 2016, δεν παρέβη τις διατάξεις που διέπουν τις διαδικασίες ακροάσεως των μερών επί των αναθεωρημένων οριστικών συμπερασμάτων.

40 Τέλος, η προσφεύγουσα δεν προσκομίζει στοιχεία που να αποδεικνύουν ότι δεν ήταν σε θέση να γνωστοποιήσει λυσιτελώς την άποψή της επί των νέων στοιχείων που περιλαμβάνονται στα αναθεωρημένα οριστικά συμπεράσματα.

41 Λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθέντων, διαπιστώνεται ότι δεν προσβλήθηκε το δικαίωμα ακροάσεως της προσφεύγουσας.

42 Συνεπώς, η δεύτερη αιτίαση της προσφεύγουσας κρίνεται απορριπτέα τόσο ως απαράδεκτη όσο και ως αβάσιμη.

***γ) Επί της πρώτης, της τρίτης και της τέταρτης αιτιάσεως με τις οποίες προβάλλεται πρόδηλη πλάνη, έλλειψη αμεροληψίας κατά την εκτίμηση των αποδεικτικών στοιχείων και επιβολή υπέρμετρου βάρους αποδείξεως στην προσφεύγουσα όσον αφορά τον προσδιορισμό του εναλλάξιμου χαρακτήρα των εξαρτημάτων σωληνώσεων που παράγονται σύμφωνα με τα πρότυπα ASME/ANSI και EN/DIN***

*1) Επί του παραδεκτού ορισμένων παραρτημάτων του υπομνήματος απαντήσεως*

43 Η προσφεύγουσα επισύναψε διάφορα παραρτήματα στο υπόμνημα απαντήσεως προς στήριξη της επιχειρηματολογίας της σύμφωνα με την οποία τα εξαρτήματα σωληνώσεων που κατασκευάζονται σύμφωνα με τα πρότυπα ASME/ANSI και EN/DIN αποτελούν αντικείμενο διαφορετικών θερμικών επεξεργασιών, πράγμα που δικαιολογεί την άποψή της ότι τα εξαρτήματα που παράγονται σύμφωνα με τα πρότυπα αυτά δεν είναι εναλλάξιμα.

44 Με το υπόμνημα απαντήσεως και, στη συνέχεια, με την απάντησή της σε ερώτηση του Γενικού Δικαστηρίου κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η προσφεύγουσα ανέφερε ότι προσκόμισε τα παραρτήματα αυτά κατά το στάδιο του υπομνήματος απαντήσεως για να απαντήσει σε ορισμένα επιχειρήματα που προέβαλε η Επιτροπή με το υπόμνημα αντικρούσεως.

45 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι ο κανόνας περί προθεσμιών του άρθρου 85, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας δεν αφορά την ανταπόδειξη και την περαιτέρω επίκληση αποδεικτικών μέσων κατόπιν της ανταποδείξεως που προσκομίζει ο αντίδικος (απόφαση της 13ης Δεκεμβρίου 2018, Post Bank Iran κατά Συμβουλίου, T-559/15, EU:T:2018:948, σκέψη 75).

46 Εν προκειμένω, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, καταρχάς, η προσφεύγουσα έθιξε, με το δικόγραφο της προσφυγής, το ζήτημα της θερμικής επεξεργασίας των διαφόρων εξαρτημάτων σωληνώσεων ανάλογα με το αν είχαν κατασκευαστεί σύμφωνα με τα πρότυπα ASME/ANSI ή σύμφωνα με τα πρότυπα EN/DIN. Εν συνεχεία, επισημαίνεται ότι η Επιτροπή δεν παρέθεσε στο υπόμνημα αντικρούσεως απόδειξη περί του αντιθέτου ως προς το ζήτημα αυτό. Εξάλλου, με την επιχειρηματολογία που ανέπτυξε στο υπόμνημά της αντικρούσεως, η Επιτροπή δεν αμφισβητεί ότι τα πρότυπα ASME/ANSI και EN/DIN συνεπάγονται διαφορές όσον αφορά τη θερμική επεξεργασία, αλλά επιδιώκει, κατ' ουσίαν, να μετριάσει την πρακτική σημασία του ζητήματος αυτού.

47 Λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω, πρέπει να θεωρηθεί ότι τα παραρτήματα C.3, C.4 και C.5 που επισυνάφθηκαν στο υπόμνημα απαντήσεως αποσκοπούν απλώς στη στήριξη επιχειρήματος που είχε ήδη εκθέσει η προσφεύγουσα στο δικόγραφο της προσφυγής και δεν επιδιώκουν να κλονίσουν τις ανταποδείξεις που προσκόμισε η Επιτροπή κατά το στάδιο του υπομνήματος αντικρούσεως ούτε τυχόν αντίθετη επιχειρηματολογία που αναπτύσσεται με το υπόμνημα αυτό. Κατά τα λοιπά, το Γενικό Δικαστήριο επισημαίνει ότι η προσφεύγουσα δεν διευκρίνισε, ούτε στα δικόγραφά της ούτε κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, σε ποια επιχειρήματα της Επιτροπής τα συνημμένα παραρτήματα είχαν σκοπό να απαντήσουν.

48 Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα δεν προέβαλε άλλους λόγους που να δικαιολογούν την προσκόμιση, στο στάδιο του υπομνήματος απαντήσεως, των παραρτημάτων C.3, C.4 και C.5, συνάγεται ότι η προσκόμισή τους πρέπει να θεωρηθεί εκπρόθεσμη και αδικαιολόγητη και, ως εκ τούτου, τα εν λόγω υπομνήματα πρέπει να κριθούν απαράδεκτα.

*2) Επί του παραδεκτού των επιχειρημάτων της προσφεύγουσας όσον αφορά την αιτιολογική σκέψη 54 του προσβαλλόμενου κανονισμού*

49 Στο πλαίσιο του πρώτου λόγου ακυρώσεως, η προσφεύγουσα αμφισβητεί την αιτιολογική σκέψη 54 του προσβαλλόμενου κανονισμού κατά την οποία «από την έρευνα και την ακρόαση με τον ενωσιακό παραγωγό που έχει επίσης συνάψει συμφωνία στο πλαίσιο καθεστώτος τελειοποίησης προς

επανεισαγωγή προέκυψε ότι τα φυσικά, τεχνικά και χημικά χαρακτηριστικά των εγκεκριμένων βάσει των προτύπων EN/DIN και ASME/ANSI προϊόντων [ήταν] συγκρίσιμα». Συναφώς, υπογραμμίζει ότι οι δηλώσεις του αναφερόμενου στο σημείο αυτό ενωσιακού παραγωγού δεν αφορούσαν την εναλλαξιμότητα μεταξύ των δύο ειδών προτύπων και ότι ο παραγωγός αυτός σταμάτησε να συνεργάζεται από τις 27 Ιανουαρίου 2017, πράγμα που σημαίνει ότι δεν ελέγχθηκαν οι πληροφορίες τις οποίες προσκόμισε. Αντιθέτως, η προσφεύγουσα υπογραμμίζει ότι οι πληροφορίες του ενωσιακού παραγωγού περί μη εναλλαξιμότητας ελέγχθηκαν με επιτόπιες επαληθεύσεις.

50 Συναφώς, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας σχετικά με τον εισαγωγέα που δήλωσε ότι δεν υφίσταται εναλλαξιμότητα είναι «απαράδεκτα», καθόσον η προσφεύγουσα δεν τα συμπεριέλαβε στο δικόγραφο της προσφυγής αλλά μόνο στα παραρτήματα.

51 Η Επιτροπή παρατηρεί ότι, όπως προκύπτει από τη νομολογία του Δικαστηρίου, η προσφεύγουσα δεν μπορεί να παραπέμπει στα παραρτήματα αποκλειστικώς για να προβάλει επιχειρήματα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, αλλά ότι τα επιχειρήματα αυτά πρέπει να περιλαμβάνονται και στο κείμενο του δικογράφου της προσφυγής [απόφαση της 11ης Σεπτεμβρίου 2014, MasterCard κ.λπ. κατά Επιτροπής, C-382/12 P, EU:C:2014:2201, σκέψεις 40 και 41, και διάταξη της 14ης Απριλίου 2016, Best-Lock (Europe) κατά EUIPO, C-452/15 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2016:270, σκέψη 14]. Είναι γεγονός ότι, κατά τη νομολογία, η γενική παραπομπή σε άλλα κείμενα, ακόμη και συνημμένα στην προσφυγή, δεν μπορεί να καλύψει την έλλειψη ουσιωδών στοιχείων της νομικής επιχειρηματολογίας, τα οποία, δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 76 του Κανονισμού Διαδικασίας, πρέπει να περιλαμβάνονται στο κείμενο της προσφυγής [βλ. διάταξη της 14ης Απριλίου 2016, Best-Lock (Europe) κατά EUIPO, C-452/15 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2016:270, σκέψη 14 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία]. Ωστόσο, εν προκειμένω, διαπιστώνεται ότι το ουσιώδες μέρος των επιχειρημάτων της προσφεύγουσας που αναφέρεται στις δηλώσεις του Ευρωπαίου εισαγωγέα περί μη εναλλαξιμότητας μεταξύ των δύο προτύπων βρίσκεται στη σκέψη 37 του δικογράφου της προσφυγής. Επομένως, τα επιχειρήματα αυτά πρέπει να κριθούν παραδεκτά.

*3) Επί της ουσίας της πρώτης, της τρίτης και της τέταρτης αιτιάσεως*

52 Στο πλαίσιο της πρώτης αιτιάσεώς της, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη κρίνοντας ότι τα εξαρτήματα σωληνώσεων που παράγονται σύμφωνα με τα πρότυπα ASME/ANSI και εκείνα που παράγονται σύμφωνα με τα πρότυπα EN/DIN ήταν εναλλάξιμα στην αγορά της Ένωσης. Η Επιτροπή δεν έλαβε επαρκώς υπόψη όλες τις κρίσιμες περιστάσεις ούτε εκτίμησε τα στοιχεία του φακέλου με όλη την απαιτούμενη επιμέλεια.

53 Η Επιτροπή αντικρούει τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας.

54 Συναφώς, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η πρώτη αιτίαση της προσφεύγουσας είναι αβάσιμη. Συγκεκριμένα, από την αιτιολογική σκέψη 52 του προσβαλλόμενου κανονισμού προκύπτει ότι, μετά την κοινοποίηση των οριστικών συμπερασμάτων, ορισμένα μέρη ισχυρίστηκαν ενώπιον της Επιτροπής ότι τα εξαρτήματα σωληνώσεων που παράγονται σύμφωνα με τα πρότυπα ASME/ANSI και εκείνα που παράγονται σύμφωνα με τα πρότυπα EN/DIN δεν ήταν τεχνικώς εναλλάξιμα ή ότι τα εξαρτήματα που παράγονται βάσει των προτύπων EN/DIN θα έπρεπε να εξαιρεθούν από τον ορισμό του οικείου προϊόντος. Κατόπιν των παρατηρήσεων αυτών, η Επιτροπή διαπίστωσε, στις αιτιολογικές σκέψεις 53 έως 58 του προσβαλλόμενου κανονισμού, ότι τόσο η ενωσιακή βιομηχανία όσο και οι Κινέζοι παραγωγοί κατασκεύαζαν εξαρτήματα σύμφωνα με τα δύο είδη προτύπων, ότι τα φυσικά, τεχνικά και χημικά χαρακτηριστικά των εξαρτημάτων που παράγονται σύμφωνα με τα δύο πρότυπα ήταν συγκρίσιμα, καίτοι ενδέχεται να υπάρχουν μικρές διαφοροποιήσεις, και, τέλος, ότι τα δύο είδη προτύπων βρίσκονταν σε ανταγωνισμό μεταξύ τους κατά το χρονικό σημείο της επιλογής του προτύπου και ακόμη και μετά την επιλογή του προτύπου, όταν τα πρότυπα συνέπιπταν πλήρως.

55 Αντιθέτως, ουδόλως προκύπτει από τον προσβαλλόμενο κανονισμό ότι η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι τα εξαρτήματα σωληνώσεων που παράγονται σύμφωνα με τα δύο πρότυπα είναι εναλλάξιμα. Η Επιτροπή διαπίστωσε μόνον ότι υπήρχαν συχνά ουσιώδεις ομοιότητες μεταξύ των εξαρτημάτων που παράγονται σύμφωνα με τα δύο πρότυπα και ότι τα εξαρτήματα αυτά βρίσκονταν σε ανταγωνισμό, πράγμα που δεν δικαιολογεί την εξαίρεση ενός από τα είδη αυτά προτύπων από τον ορισμό του οικείου προϊόντος.

56 Επομένως, πρέπει να απορριφθεί η πρώτη αιτίαση που προέβαλε η προσφεύγουσα στο πλαίσιο του πρώτου λόγου ακυρώσεως.

57 Ως εκ περισσού, εφόσον η εν λόγω πρώτη αιτίαση της προσφεύγουσας ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι αφορά όχι την εναλλαξιμότητα stricto sensu, αλλά τη διαπίστωση της Επιτροπής ότι τα εξαρτήματα σωληνώσεων που παράγονται σύμφωνα με τα δύο πρότυπα είναι παρόμοια ή συγκρίσιμα και βρίσκονται σε ανταγωνισμό, το Γενικό Δικαστήριο διατυπώνει τις ακόλουθες σκέψεις.

58 Πρώτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι οι παραγωγοί της Ένωσης προμηθεύουν σχεδόν αποκλειστικώς εξαρτήματα σωληνώσεων σύμφωνα με τα πρότυπα EN/DIN και ότι οι Κινέζοι παραγωγοί προμηθεύουν σχεδόν αποκλειστικώς εξαρτήματα σωληνώσεων σύμφωνα με τα πρότυπα ASME/ANSI.

59 Δεύτερον, η προσφεύγουσα υπογραμμίζει ότι ένας ανεξάρτητος εισαγωγέας που συνεργάσθηκε στην έρευνα αντιντάμπινγκ ενώπιον της Επιτροπής υπέβαλε παρατηρήσεις ενώπιον αυτής με τις οποίες υποστήριξε ότι τα πρότυπα ASME/ANSI και EN/DIN δεν είναι εναλλάξιμα. Προβάλλει ότι ο εισαγωγέας αυτός φαίνεται να τεκμηρίωσε τις δηλώσεις του προσκομίζοντας τα αντίγραφα παραγγελιών εξαρτημάτων σωληνώσεων τα οποία είχε προμηθεύσει σε έναν από τους καταγγέλλοντες της Ένωσης. Η προσφεύγουσα εξέθεσε τις παρατηρήσεις αυτές ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.

60 Τρίτον, η προσφεύγουσα αμφισβητεί την αιτιολογική σκέψη 55 του προσβαλλόμενου κανονισμού, σύμφωνα με την οποία υπάρχει ανταγωνισμός μεταξύ των δύο προτύπων. Προβάλλει ότι ο ισχυρισμός αυτός αναιρείται από τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκομίσθηκαν στην Επιτροπή και ελέγχθηκαν. Λαμβανομένης υπόψη της θέσεως που διατυπώνεται στην εν λόγω αιτιολογική σκέψη σύμφωνα με την οποία «αληθεύει ότι για ορισμένα έργα απαιτείται, βάσει των προδιαγραφών, η χρήση των προτύπων EN/DIN ή ASME/ANSI», η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, αν τα πρότυπα ήταν εναλλάξιμα, δεν θα γινόταν καμία διάκριση στα έργα. Η προσφεύγουσα αμφισβητεί επίσης την αιτιολογική σκέψη 54 του προσβαλλόμενου κανονισμού, υπογραμμίζοντας ότι οι δηλώσεις του ενωσιακού παραγωγού που μνημονεύονται σε αυτήν δεν αφορούσαν την εναλλαξιμότητα των δύο προτύπων και ότι ο παραγωγός αυτός σταμάτησε να συνεργάζεται από τις 27 Ιανουαρίου 2017, πράγμα που σημαίνει ότι οι πληροφορίες που προσκόμισε δεν ελέγχθηκαν. Αντιθέτως, η προσφεύγουσα υπογραμμίζει ότι οι πληροφορίες του ενωσιακού παραγωγού ο οποίος προέβαλε τα περί μη εναλλαξιμότητας ελέγχθηκαν με επιτόπιες επαληθεύσεις.

61 Τέταρτον, όσον αφορά την αιτιολογική σκέψη 57 του προσβαλλόμενου κανονισμού, κατά την οποία, «παρά τα συγκεκριμένα αιτήματα που διατυπώθηκαν προς τον συνεργαζόμενο εισαγωγέα, η Επιτροπή δεν έλαβε κανένα στοιχείο που να αποδεικνύει ότι το ομοειδές προϊόν και το υπό εξέταση προϊόν δεν βρίσκονται σε ανταγωνισμό», η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι ο μοναδικός συνεργασθείς εισαγωγέας προσκόμισε αποδεικτικά στοιχεία και υπέβαλε γραπτές παρατηρήσεις για να αποδείξει την έλλειψη ανταγωνισμού. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι από την αιτιολογική σκέψη 39 του προσβαλλόμενου κανονισμού προκύπτει ότι ο εισαγωγέας συνεργάστηκε και προσκόμισε συμπληρωματικά αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με την εναλλαξιμότητα.

62 Πέμπτον, όσον αφορά την αιτιολογική σκέψη 59 του προσβαλλόμενου κανονισμού, όπου αναφέρεται ότι, «[μ]ετά την πρόσθετη κοινοποίηση, διάφορα ενδιαφερόμενα μέρη, συμπεριλαμβανομένου ενός μη συνδεδεμένου εισαγωγέα, επιβεβαίωσαν τα ως άνω συμπεράσματα της έρευνας» και ότι «[α]υτά τα

ενδιαφερόμενα μέρη επανέλαβαν ότι τα πρότυπα ASME/ANSI και EN/DIN [ήταν] σε μεγάλο βαθμό εναλλάξιμα», επιπλέον ότι «[έ]να ενδιαφερόμενο μέρος δήλωσε ότι οι ενωσιακοί προμηθευτές σωληνώσεων [παρείχαν] προϊόντα με διπλή πιστοποίηση και οποιοσδήποτε κατασκευαστής του υπό εξέταση προϊόντος [μπορούσε] επίσης να λάβει διπλή πιστοποίηση» και ότι «[τ]ο ενδιαφερόμενο μέρος δήλωσε επιπλέον ότι, στην πραγματικότητα, η πλειονότητα των αποθεμάτων των υπό εξέταση προϊόντων και των ομοειδών προϊόντων των εμπόρων διαθέτουν διπλή πιστοποίηση», η προσφεύγουσα προβάλλει ότι όλες οι εν λόγω δηλώσεις αναιρούνται από τα αποδεικτικά στοιχεία. Υποστηρίζει ότι ο μοναδικός ανεξάρτητος εισαγωγέας που υπέβαλε παρατηρήσεις ενώπιον της Επιτροπής επιβεβαίωσε τη μη εναλλαξιμότητα.

63 Έκτον, όσον αφορά την αιτιολογική σκέψη 40 του προσβαλλόμενου κανονισμού, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι «αξιόπιστες πηγές και εμπειρογνώμονες» αρνήθηκαν την ύπαρξη διπλής πιστοποιήσεως βάσει των δύο επίμαχων προτύπων. Η εν λόγω έλλειψη διπλής πιστοποιήσεως εξηγείται, μεταξύ άλλων, από το γεγονός ότι τα εξαρτήματα σωληνώσεων που κατασκευάζονται σύμφωνα με τα πρότυπα ASME/ANSI αποτελούν οπωσδήποτε αντικείμενο θερμικής επεξεργασίας προκειμένου να καταστούν ανθεκτικά στη διάβρωση και, εκ τούτου, προτιμώνται ιδιαιτέρως στα εργοστάσια και σε άλλες εφαρμογές στις οποίες οι σωλήνες και τα εξαρτήματα εκτίθενται στα στοιχεία της φύσεως, δεδομένου ότι τα πρότυπα EN/DIN, αντιθέτως, δεν επιβάλλουν τη θερμική αυτή επεξεργασία.

64 Έβδομον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η μη εναλλαξιμότητα και η διπλή πιστοποίηση σύμφωνα με τα δύο πρότυπα εξηγείται, επιπλέον, από το γεγονός ότι, ακόμη και αν οι εξωτερικές διαστάσεις ενδέχεται να είναι παρόμοιες ή πανομοιότυπες, εντούτοις το τοίχωμα των εξαρτημάτων σωληνώσεων που ανταποκρίνονται στα πρότυπα ASME/ANSI είναι παχύτερο, με αποτέλεσμα το εξάρτημα που ανταποκρίνεται στα πρότυπα αυτά να προτιμάται για εφαρμογές όπως αυτές που απαντούν σε πολλές βιομηχανίες στην Ευρώπη, οι οποίες απαιτούν ισχυρότερες πιέσεις.

65 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι, κατά παγία νομολογία, ο προσδιορισμός της υπάρξεως ζημίας του ενωσιακού κλάδου παραγωγής προϋποθέτει την εκτίμηση πολύπλοκων οικονομικών καταστάσεων, με αποτέλεσμα τα θεσμικά όργανα να απολαύουν ευρείας διακριτικής ευχέρειας και ο δικαστικός έλεγχος τέτοιου είδους εκτιμήσεως να πρέπει επομένως να περιορίζεται στην έλεγχο της τηρήσεως των κανόνων διαδικασίας, της ακρίβειας των πραγματικών περιστατικών που ελήφθησαν υπόψη, της ελλείψεως πρόδηλης πλάνης κατά την εκτίμηση των περιστατικών αυτών και της ελλείψεως καταχρήσεως εξουσίας (βλ. απόφαση της 19ης Δεκεμβρίου 2013, Transnational Company «Kazchrome» και ENRC Marketing κατά Συμβουλίου, C-10/12 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2013:865, σκέψη 22 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

66 Υπενθυμίζεται ότι η προσφεύγουσα φέρει το βάρος να αποδείξει ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως διαπιστώνοντας την ομοιότητα μεταξύ των εξαρτημάτων σωληνώσεων που παράγονται σύμφωνα με τα δύο πρότυπα και το γεγονός ότι αυτά βρίσκονται σε ανταγωνισμό (πρβλ., κατ' αναλογίαν, αποφάσεις της 9ης Σεπτεμβρίου 2010, Carpent Languages κατά Επιτροπής, T-582/08, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2010:379, σκέψη 57, και της 17ης Ιανουαρίου 2017, Cofely Solelec κ.λπ. κατά Κοινοβουλίου, T-419/15, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2017:8, σκέψη 96).

67 Επομένως, στην υπό κρίση υπόθεση πρέπει να προσδιορισθεί αν η προσφεύγουσα πρότεινε αποδεικτικά στοιχεία ικανά να αποδείξουν την πρόδηλη πλάνη την οποία επικαλείται.

68 Πρώτον, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η προσφεύγουσα ουδόλως τεκμηρίωσε την επιχειρηματολογία της ότι οι ενωσιακοί παραγωγοί παρήγαγαν σχεδόν αποκλειστικώς εξαρτήματα σωληνώσεων σύμφωνα με τα πρότυπα EN/DIN και οι Κινέζοι παραγωγοί παρήγαγαν σχεδόν αποκλειστικώς εξαρτήματα σωληνώσεων σύμφωνα με τα πρότυπα ASME/ANSI. Εν πάση περιπτώσει, πρέπει να επισημανθεί ότι η προσφεύγουσα, χρησιμοποιώντας τον όρο «σχεδόν αποκλειστικώς», δεν αποκλείει ότι, σε ορισμένο βαθμό, οι Κινέζοι παραγωγοί και η βιομηχανία της Ένωσης παράγουν εξαρτήματα σωληνώσεων σύμφωνα με τα δύο πρότυπα.

69 Δεύτερον, διαπιστώνεται ότι η προσφεύγουσα, για να στηρίξει την άποψή της ότι τα εξαρτήματα σωληνώσεων που παράγονται σύμφωνα με τα δύο πρότυπα δεν είναι εναλλάξιμα, προσκόμισε στο Γενικό Δικαστήριο τις παρατηρήσεις που είχαν υποβάλει δύο Ευρωπαίοι εισαγωγείς ενώπιον της Επιτροπής. Οι παρατηρήσεις αυτές περιλαμβάνονται σε ηλεκτρονικά μηνύματα τα οποία απηύθυναν στην Επιτροπή δύο εγκατεστημένοι στην Ένωση παραγωγοί. Στα ηλεκτρονικά μηνύματα αυτά, οι παραγωγοί εξηγούν τις διαφορές που υφίστανται μεταξύ των εξαρτημάτων σωληνώσεων που παράγονται σύμφωνα με τα δύο είδη των επίμαχων προτύπων, κάνοντας λόγο για μη εναλλαξιμότητα και ανταγωνισμό μεταξύ των εξαρτημάτων σωληνώσεων που κατασκευάζονται σύμφωνα με τα πρότυπα EN/DIN και εκείνων που κατασκευάζονται σύμφωνα με τα πρότυπα ASME/ANSI. Η προσφεύγουσα δεν πρότεινε άλλα αποδεικτικά στοιχεία προς στήριξη των ισχυρισμών που περιέχονται στα εν λόγω ηλεκτρονικά μηνύματα.

70 Ωστόσο, διαπιστώνεται ότι τα εν λόγω ηλεκτρονικά μηνύματα δεν αποδεικνύουν ότι οι ενωσιακοί παραγωγοί και οι Κινέζοι παραγωγοί παράγουν σχεδόν αποκλειστικώς σύμφωνα με τα πρότυπα EN/DIN και τα πρότυπα ASME/ANSI, αντιστοίχως. Επίσης, δεν αποδεικνύουν ούτε ότι τα εξαρτήματα που παράγονται σύμφωνα με τα δύο αυτά πρότυπα δεν βρίσκονται σε ανταγωνισμό μεταξύ τους ούτε ότι δεν υπάρχει διπλή πιστοποίηση σύμφωνα με τα πρότυπα αυτά. Πράγματι, απλοί ισχυρισμοί που δεν τεκμηριώνονται με αποδεικτικά στοιχεία δεν αρκούν για να στοιχειοθετηθεί ότι η Επιτροπή υπέπεσε στην πρόδηλη πλάνη την οποία προβάλλει η προσφεύγουσα.

71 Επομένως, σε κάθε περίπτωση, η πρώτη αιτίαση πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμη.

72 Στο πλαίσιο της τρίτης αιτιάσεως, αφενός, η προσφεύγουσα αμφισβητεί την αιτιολογική σκέψη 54 του προσβαλλόμενου κανονισμού κατά την οποία «από την έρευνα και την ακρόαση με τον ενωσιακό παραγωγό που έχει επίσης συνάψει συμφωνία στο πλαίσιο καθεστώτος τελειοποίησης προς επανεισαγωγή προέκυψε ότι τα φυσικά, τεχνικά και χημικά χαρακτηριστικά των εγκεκριμένων βάσει των προτύπων EN/DIN και ASME/ANSI προϊόντων είναι συγκρίσιμα». Φρονεί ότι οι δηλώσεις του ενωσιακού παραγωγού οι οποίες μνημονεύονται στην αιτιολογική σκέψη αυτή δεν αφορούσαν την εναλλαξιμότητα μεταξύ των δύο προτύπων και ότι ο παραγωγός αυτός σταμάτησε να συνεργάζεται από τις 27 Ιανουαρίου 2017, πράγμα που σημαίνει ότι δεν ελέγχθηκαν οι πληροφορίες τις οποίες προσκόμισε. Εντούτοις, η προσφεύγουσα υπογραμμίζει ότι οι πληροφορίες του ενωσιακού παραγωγού έκανε λόγο για μη εναλλαξιμότητα ελέγχθηκαν μέσω των επιτόπιων επαληθεύσεων.

73 Αφετέρου, η προσφεύγουσα αμφισβητεί την αιτιολογική σκέψη 57 του προσβαλλόμενου κανονισμού κατά την οποία, «παρά τα συγκεκριμένα αιτήματα που διατυπώθηκαν προς τον συνεργαζόμενο εισαγωγέα, η Επιτροπή δεν έλαβε κανένα στοιχείο που να αποδεικνύει ότι το ομοειδές προϊόν και το υπό εξέταση προϊόν δεν [βρίσκονταν] σε ανταγωνισμό». Ισχυρίζεται ότι ο μοναδικός συνεργασθείς εισαγωγέας προσκόμισε αποδεικτικά στοιχεία και υπέβαλε γραπτές παρατηρήσεις προκειμένου να αποδείξει την απουσία ανταγωνισμού. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι από την αιτιολογική σκέψη 39 του προσβαλλόμενου κανονισμού, κατά την οποία, μετά την κοινοποίηση των οριστικών συμπερασμάτων που αναθεωρήθηκαν στις 25 Νοεμβρίου 2016, «μεταγενέστερες παρατηρήσεις υποβλήθηκαν από δύο Κινέζους παραγωγούς-εξαγωγείς, το CCCMC, τον καταγγέλλοντα και τρεις ενωσιακούς εισαγωγείς», προκύπτει ότι ο εισαγωγέας συνεργάστηκε και προσκόμισε συμπληρωματικά αποδεικτικά στοιχεία ως προς την εναλλαξιμότητα.

74 Συναφώς, διαπιστώνεται ότι οι επικρίσεις της προσφεύγουσας δεν είναι ικανές να θεμελιώσουν έλλειψη αμεροληψίας της Επιτροπής κατά την εκτίμηση των αποδεικτικών στοιχείων. Πράγματι, η μνημονευόμενη στην αιτιολογική σκέψη 54 του προσβαλλόμενου κανονισμού ακρόαση του ενωσιακού παραγωγού αφορούσε την εναλλαξιμότητα. Επιπλέον, πρέπει να υπογραμμιστεί ότι η Επιτροπή δεν ανέφερε ότι δεν έλαβε παρατηρήσεις και αποδεικτικά στοιχεία προς τεκμηρίωση της μη εναλλαξιμότητας, αλλά ότι διαπίστωσε μόνον ότι οι παρατηρήσεις και τα αποδεικτικά στοιχεία που έλαβε συναφώς δεν ήταν ικανά να αποδείξουν την προβαλλόμενη έλλειψη ομοιότητας μεταξύ των δύο προτύπων.

75 Συνεπώς, η τρίτη αιτίαση πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμη.

76 Στο πλαίσιο της τέταρτης αιτιάσεως, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι τα διαλαμβανόμενα στην αιτιολογική σκέψη 57 του προσβαλλόμενου κανονισμού, όπου αναφέρεται ότι ο εισαγωγέας δεν προσκόμισε αρνητικά αποδεικτικά στοιχεία, ισοδυναμούν με επιβολή δυσανάλογου βάρους αποδείξεως στους διαδίκους.

77 Συναφώς, υπογραμμίζεται ότι, όπως υποστήριξε η Επιτροπή, η αιτιολογική σκέψη 57 του προσβαλλόμενου κανονισμού δεν αναφέρεται ούτε στο CCCMC ούτε στην προσφεύγουσα, αλλά σε «συνεργαζόμενο [στην έρευνα] [Ευρωπαίο] εισαγωγέα». Επομένως, το Γενικό Δικαστήριο δεν μπορεί να δεχθεί ότι η εκ μέρους της Επιτροπής αναφορά στη δραστηριότητα τρίτου στο πλαίσιο της αποδεικτικής διαδικασίας ισοδυναμεί με την επιβολή οποιουδήποτε βάρους αποδείξεως στην προσφεύγουσα.

78 Επομένως, η τέταρτη αιτίαση πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμη.

***δ) Επί της πέμπτης αιτιάσεως με την οποία προβάλλεται ανεπαρκής αιτιολογία όσον αφορά τον προσδιορισμό του εναλλάξιμου χαρακτήρα των προτύπων EN/DIN και ASME/ANSI***

79 Στον τίτλο του πρώτου λόγου ακυρώσεως, η προσφεύγουσα κάνει λόγο για ανεπαρκή αιτιολογία της Επιτροπής όσον αφορά τον προσδιορισμό του εναλλάξιμου χαρακτήρα.

80 Συναφώς, αρκεί η διαπίστωση ότι οι αιτιολογικές σκέψεις 52 έως 60, 73 και 74 του προσβαλλόμενου κανονισμού, οι οποίες εκθέτουν τους λόγους για τους οποίους η Επιτροπή έκρινε ότι τα εξαρτήματα σωληνώσεων που κατασκευάζονται σύμφωνα με τα πρότυπα ASME/ANSI και EN/DIN είναι συγκρίσιμα, παρείχαν στην προσφεύγουσα τη δυνατότητα να αμφισβητήσει λεπτομερώς την εν λόγω αιτιολογία που εξέθεσε η Επιτροπή.

81 Επομένως, ο πρώτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί εν μέρει ως αβάσιμος και εν μέρει ως απαράδεκτος.

***2. Επί του πέμπτου λόγου ακυρώσεως με τον οποίο προβάλλεται πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως κατά την εφαρμογή της μεθόδου για τις χώρες χωρίς οικονομία της αγοράς***

82 Εισαγωγικώς, όπως υπομνήσθηκε στη σκέψη 2 ανωτέρω, εν προκειμένω πρέπει να ληφθεί υπόψη, όσον αφορά τους ουσιαστικούς κανόνες, ο κανονισμός 1225/2009. Κατά συνέπεια, πρέπει να γίνει δεκτό ότι η προσφεύγουσα επικαλείται συγκεκριμένα την αιτιολογική σκέψη 3 και το άρθρο 2, παράγραφοι 1 έως 7, του κανονισμού 1225/2009, οι διατάξεις του οποίου είναι παρόμοιες ως προς το περιεχόμενό τους με εκείνες της αιτιολογικής σκέψεως 3 και του άρθρου 2, παράγραφοι 1 έως 7, του κανονισμού 2016/1036, κατά τον χρόνο εκδόσεως του προσβαλλόμενου κανονισμού.

83 Από την αιτιολογική σκέψη 99 του προσβαλλόμενου κανονισμού προκύπτει ότι, «[σ]ύμφωνα με το άρθρο 2 παράγραφος 7 στοιχείο α) του [κανονισμού 1225/2009], η κανονική αξία για τους παραγωγούς-εξαγωγείς στους οποίους δεν αναγνωρίστηκε ΚΟΑ πρέπει να υπολογίζεται με βάση τις τιμές ή την κατασκευασμένη αξία σε τρίτη χώρα με οικονομία της αγοράς» και ότι «[κ]ανένας από τους συνεργαζόμενους παραγωγούς-εξαγωγείς δεν ζήτησε ΚΟΑ». Υπό τις συνθήκες αυτές, η Επιτροπή υπολόγισε την κανονική αξία για τα εξαρτήματα σωληνώσεων καταγωγής Κίνας σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο α′, του κανονισμού 1225/2009 [το οποίο αντικαταστάθηκε από το άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο α′, του κανονισμού 2016/1036].

84 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει, με τον πέμπτο λόγο ακυρώσεως, ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη χρησιμοποιώντας τη μέθοδο υπολογισμού της κανονικής αξίας που προβλέπει το άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο α′, του κανονισμού 1225/2009. Υποστηρίζει ότι το άρθρο 2 της Συμφωνίας

για την εφαρμογή του άρθρου VI της Γενικής Συμφωνίας Δασμών και Εμπορίου του 1994 (ΓΣΔΕ) (ΕΕ 1994, L 336, σ. 103, στο εξής: Συμφωνία αντιντάμπινγκ), που περιλαμβάνεται στο παράρτημα 1 Α της Συμφωνίας για την ίδρυση του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου (ΠΟΕ) (ΕΕ 1994, L 336, σ. 3), επέτρεπε στην Ένωση και στα λοιπά μέλη του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου (ΠΟΕ) να παρεκκλίνουν από τη συνήθη μέθοδο υπολογισμού της κανονικής αξίας. Ωστόσο, υποστηρίζει ότι, δυνάμει του σημείου 15, στοιχείο δ', του μέρους Ι του πρωτοκόλλου προσχωρήσεως της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας στον ΠΟΕ (στο εξής: πρωτόκολλο προσχωρήσεως της Κίνας στον ΠΟΕ), η παρέκκλιση αυτή έληξε δεκαπέντε έτη μετά την ημερομηνία προσχωρήσεως της Κίνας στον ΠΟΕ, ήτοι στις 11 Δεκεμβρίου 2016. Επομένως, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή έπρεπε να υπολογίσει την κανονική αξία βάσει της μεθόδου που προβλέπει το άρθρο 2, παράγραφοι 1 έως 6, του κανονισμού 1225/2009 [το οποίο αντικαταστάθηκε από το άρθρο 2, παράγραφοι 1 έως 6, του κανονισμού 2016/1036].

85 Η επιχειρηματολογία της προσφεύγουσας στο πλαίσιο του υπό κρίση λόγου ακυρώσεως διαιρείται σε τέσσερις αιτιάσεις.

86 Με την πρώτη αιτίαση η προσφεύγουσα προβάλλει ότι μπορεί να γίνει επίκληση του σημείου 15 του μέρους Ι του πρωτοκόλλου προσχωρήσεως της Κίνας στον ΠΟΕ ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου προκειμένου να αμφισβητηθεί η νομιμότητα του προσβαλλόμενου κανονισμού.

87 Με τη δεύτερη αιτίαση η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή έπρεπε να ερμηνεύσει τον κανονισμό 1225/2009 σύμφωνα με το δίκαιο του ΠΟΕ.

88 Με την τρίτη αιτίαση η προσφεύγουσα, απαντώντας στο επιχείρημα που προέβαλε η Επιτροπή με το υπόμνημα αντικρούσεως ότι ο νόμος που πρέπει να εφαρμοστεί σε έρευνα αντιντάμπινγκ είναι ο νόμος που ίσχυε κατά την έναρξη της έρευνας, προβάλλει ότι το άρθρο 18, παράγραφος 3, της Συμφωνίας αντιντάμπινγκ δεν έχει εφαρμογή εν προκειμένω. Επισημαίνει ότι η Συμφωνία αυτή τέθηκε σε ισχύ για την Κίνα κατά την προσχώρησή της στον ΠΟΕ και ότι το σημείο 15 του μέρους Ι του πρωτοκόλλου προσχωρήσεως της Κίνας στον ΠΟΕ προέβλεπε απλώς μερική χρονική παρέκκλιση από τη Συμφωνία αντιντάμπινγκ. Η προσφεύγουσα προσθέτει ότι η εφαρμογή, μετά τις 11 Δεκεμβρίου 2016, της μεθόδου που ακολουθείται για τις χώρες χωρίς οικονομία της αγοράς θα δημιουργούσε ανισότητες μεταξύ των μελών του ΠΟΕ που εφαρμόζουν αναδρομική μέθοδο υπολογισμού του ντάμπινγκ, όπως οι Ηνωμένες Πολιτείες, και εκείνων που εφαρμόζουν προβλεπτική μέθοδο υπολογισμού του ντάμπινγκ, όπως η Ένωση. Επομένως, η λήξη της παρεκκλίσεως που προβλέπεται στο σημείο 15, στοιχείο δ', του μέρους Ι του πρωτοκόλλου προσχωρήσεως της Κίνας στον ΠΟΕ ισχύει για όλες τις υποθέσεις που αφορούν οριστικό υπολογισμό της κανονικής αξίας και του ντάμπινγκ μετά τις 11 Δεκεμβρίου 2016. Το αντίθετο θα συνιστούσε παραβίαση της αρχής που καθιερώνει το άρθρο 49, παράγραφος 1, τρίτη περίοδος, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το οποίο προβλέπει ότι, εάν, μετά την τέλεση αδικήματος, προβλεφθεί με νόμο ελαφρύτερη ποινή, επιβάλλεται αυτή η ποινή.

89 Με την τέταρτη αιτίαση η προσφεύγουσα προβάλλει ότι το δευτεροβάθμιο δικαιοδοτικό όργανο του ΠΟΕ υποστήριξε, στην έκθεσή του σχετικά με τη διαφορά «Ευρωπαϊκές Κοινότητες – Οριστικά μέτρα αντιντάμπινγκ για ορισμένους συνδετήρες από σίδηρο ή χάλυβα καταγωγής Κίνας», η οποία εκδόθηκε στις 15 Ιουλίου 2011 (WT/DS 397/AB/R, σημείο 289), ότι η παρέκκλιση η οποία δίνει τη δυνατότητα στα μέλη του ΠΟΕ να υπολογίζουν την κανονική αξία των κινεζικών προϊόντων σύμφωνα με το σημείο 15, στοιχείο δ', του μέρους Ι του πρωτοκόλλου προσχωρήσεως της Κίνας στον ΠΟΕ έληγε δεκαπέντε έτη μετά την ημερομηνία προσχωρήσεως της Κίνας, ήτοι στις 11 Δεκεμβρίου 2016. Η προσφεύγουσα παρατηρεί ότι η Επιτροπή αναγνώρισε επανειλημμένως ότι η προβλεπόμενη στο σημείο 15, στοιχείο δ', του μέρους Ι του πρωτοκόλλου προσχωρήσεως της Κίνας στον ΠΟΕ παρέκκλιση έληγε στις 11 Δεκεμβρίου 2016, όπως προκύπτει από ορισμένα άρθρα του Τύπου. Επιπλέον, υπογραμμίζει ότι οι υπηρεσίες της Επιτροπής τόνισαν επανειλημμένως ότι το δίκαιο της Ένωσης έπρεπε να τροποποιηθεί για να προσαρμοστεί στις υποχρεώσεις της Ένωσης έναντι του ΠΟΕ. Η προσφεύγουσα προβάλλει ότι τα έγγραφα εργασίας της Επιτροπής κάνουν επίσης μνεία στη λήξη

της παρεκκλίσεως τον Δεκέμβριο του 2016. Με το υπόμνημα απαντήσεως η προσφεύγουσα υπογραμμίζει ότι η Επιτροπή δεν αμφισβήτησε τα επιχειρήματα αυτά όσον αφορά την αποδοχή από την Επιτροπή της επίμαχης λήξεως.

***α) Επί της δυνατότητας επικλήσεως, ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, του σημείου 15 του μέρους Ι του πρωτοκόλλου προσχωρήσεως της Κίνας στον ΠΟΕ, προκειμένου να ελεγχθεί η νομιμότητα του προσβαλλόμενου κανονισμού***

90 Καταρχάς, πρέπει να δοθεί απάντηση στα επιχειρήματα που προέβαλε η προσφεύγουσα στο πλαίσιο της πρώτης αιτιάσεώς της, σύμφωνα με τα οποία το σημείο 15 του μέρους Ι του πρωτοκόλλου προσχωρήσεως της Κίνας στον ΠΟΕ μπορεί να προβληθεί ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου με σκοπό να αμφισβητηθεί η νομιμότητα του προσβαλλόμενου κανονισμού, όσον αφορά την εφαρμογή της μεθόδου του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο α′, του κανονισμού 1225/2009.

91 Συναφώς, πρώτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, καίτοι, καταρχήν αποτελεί πάγια νομολογία ότι οι συμφωνίες ΠΟΕ και οι συμφωνίες που προσαρτώνται σε αυτές, όπως η Συμφωνία αντιντάμπινγκ, δεν περιλαμβάνονται στους κανόνες βάσει των οποίων το Γενικό Δικαστήριο ελέγχει τη νομιμότητα των πράξεων που εκδίδουν τα θεσμικά όργανα της Ένωσης, όπως ο προσβαλλόμενος κανονισμός (απόφαση της 23ης Νοεμβρίου 1999, Πορτογαλία κατά Συμβουλίου, C-149/96, EU:C:1999:574, σκέψη 47), το Γενικό Δικαστήριο μπορεί να προβεί στον έλεγχο αυτό στην περίπτωση που πρόθεση της Ένωσης είναι να εκπληρώσει μια ειδική υποχρέωση την οποία έχει αναλάβει στο πλαίσιο του ΠΟΕ.

92 Η προσφεύγουσα διατείνεται ότι από την αιτιολογική σκέψη 3 του κανονισμού 2016/1036 προκύπτει ότι, με το άρθρο 2, παράγραφοι 1 έως 6, του κανονισμού αυτού, ο Ευρωπαίος νομοθέτης θέλησε να υλοποιήσει τις υποχρεώσεις που υπέχει από τη Συμφωνία αντιντάμπινγκ.

93 Δεύτερον, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι, κατά πάγια νομολογία, οι συμφωνίες ΠΟΕ και, κατ' επέκταση, η Συμφωνία αντιντάμπινγκ δεσμεύουν την Ένωση (απόφαση της 12ης Δεκεμβρίου 1972, International Fruit Company κ.λπ., 21/72 έως 24/72, EU:C:1972:115, σκέψεις 16 έως 18).

94 Τρίτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το πρωτόκολλο προσχωρήσεως της Κίνας στον ΠΟΕ είναι νομικής φύσεως και μπορεί να θεωρηθεί ότι εντάσσεται στο πλαίσιο της Συμφωνίας αντιντάμπινγκ. Παρατηρεί ότι η νομική του φύση διαπιστώθηκε από το δευτεροβάθμιο δικαιοδοτικό όργανο του ΠΟΕ στην έκθεσή του σχετικά με τη διαφορά «Κίνα – μέτρα σχετικά με την εξαγωγή σπανίων γαιών, βολφραμίου και μολυβδαινίου», που εκδόθηκε στις 7 Αυγούστου 2014 (WT/DS 431/AB/R).

95 Τέταρτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, εν αναμονή της εγκρίσεως, από τα λοιπά ευρωπαϊκά θεσμικά όργανα, των προτεινόμενων από την Επιτροπή τροποποιήσεων που αποσκοπούν στη συμμόρφωση του κανονισμού 1225/2009 με τις δεσμεύσεις έναντι του ΠΟΕ, η Επιτροπή είχε νομική υποχρέωση να εφαρμόσει ως προς την προσφεύγουσα τη μέθοδο του άρθρου 2, παράγραφοι 1 έως 6, του κανονισμού 1225/2009. Φρονεί ότι η Επιτροπή, ως θεσμικό όργανο της Ένωσης, έχει την υποχρέωση να ασκεί την εξουσία της τηρώντας το διεθνές δίκαιο και παραθέτει, συναφώς, την απόφαση της 24ης Νοεμβρίου 1992, Poulsen και Diva Navigation (C-286/90, EU:C:1992:453, σκέψη 9). Η Επιτροπή, κατά την ερμηνεία και εφαρμογή του βασικού κανονισμού αντιντάμπινγκ, οφείλει να τηρεί τους κανόνες που απορρέουν από το διεθνές εθιμικό δίκαιο, ιδίως τη θεμελιώδη αρχή που απαιτεί οι διεθνείς συνθήκες ή οι συμφωνίες να δεσμεύουν τα συμβαλλόμενα μέρη (αρχή pacta sunt servanda), όπως έχει κωδικοποιηθεί στο άρθρο 26 της Συμβάσεως της Βιέννης για το δίκαιο των συνθηκών, της 23ης Μαΐου 1969 (στο εξής: Σύμβαση της Βιέννης) (απόφαση της 16ης Ιουνίου 1998, Racke, C-162/96, EU:C:1998:293, σκέψη 49). Υποστηρίζει ότι το άρθρο 27 της Συμβάσεως της Βιέννης αναφέρει επίσης ότι τα συμβαλλόμενα μέρη μιας διεθνούς συνθήκης δεν μπορούν να επικαλούνται διατάξεις της εσωτερικής νομοθεσίας τους προκειμένου να δικαιολογήσουν τη μη εκτέλεση της συνθήκης.

96 Τέλος, η προσφεύγουσα, απαντώντας στο υπόμνημα παρεμβάσεως του Συμβουλίου, κατά πρώτον διευκρινίζει ότι η απόφαση της 16ης Ιουλίου 2015, Επιτροπή κατά Rusal Armenal (C-21/14 P, EU:C:2015:494), την οποία επικαλείται το Συμβούλιο, αφορούσε την περίπτωση ενός Αρμένιου εξαγωγέα. Η προσφεύγουσα επισημαίνει ότι το πρωτόκολλο προσχωρήσεως της Αρμενίας στον ΠΟΕ δεν προβλέπει όρους ή προϋποθέσεις που θα περιόριζαν, διαχρονικώς ή κατ' άλλον τρόπο, την ικανότητα της Ένωσης να εφαρμόζει στους Αρμένιους εξαγωγείς κανόνες αντιντάμπινγκ που εισάγουν παρέκκλιση από τη Συμφωνία αντιντάμπινγκ βάσει του ειδικού και μονομερούς καθεστώτος της Ένωσης του άρθρου 2, παράγραφος 7, του κανονισμού 1225/2009. Η προσφεύγουσα φρονεί ότι η προσφεύγουσα στην ως άνω υπόθεση δεν μπορούσε να επικαλεστεί πρωτόκολλο προσχωρήσεως το οποίο προέβλεπε περιορισμούς στην εφαρμογή της μεθόδου για τις χώρες χωρίς οικονομία της αγοράς. Κατά δεύτερον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η απόφαση της 4ης Φεβρουαρίου 2016, C & J Clark International και Puma (C-659/13 και C-34/14, EU:C:2016:74), την οποία επίσης επικαλέστηκε το Συμβούλιο, εκδόθηκε πριν από τη λήξη της παρεκκλίσεως που διαλαμβάνεται στο σημείο 15, στοιχείο δ', του μέρους Ι του πρωτοκόλλου προσχωρήσεως της Κίνας στον ΠΟΕ. Επομένως, τα ζητήματα διεθνούς δικαίου που ανακύπτουν στο πλαίσιο των αντίστοιχων διαδικασιών από τα αιτούντα δικαστήρια δεν μπορούν να θέσουν υπό αμφισβήτηση τις συνέπειες της προθέσεως που εξέφρασε η Ένωση να τηρήσει τις υποχρεώσεις που απορρέουν από το πρωτόκολλο προσχωρήσεως της Κίνας στον ΠΟΕ.

97 Πρώτον, διευκρινίζεται ότι, όπως άλλωστε επισήμανε το δευτεροβάθμιο δικαιοδοτικό όργανο του ΠΟΕ με την έκθεσή του σχετικά με τη διαφορά «Κίνα – μέτρα σχετικά με την εξαγωγή σπανίων γαιών, βολφραμίου και μολυβδαινίου», η οποία εκδόθηκε στις 7 Αυγούστου 2014 (WT/DS 431/AB/R), το πρωτόκολλο προσχωρήσεως της Κίνας στον ΠΟΕ αποτελεί μέρος του συνόλου των συμφωνιών που έχουν συναφθεί στο πλαίσιο του ΠΟΕ (στο εξής: συμφωνίες ΠΟΕ), πράγμα που δεν αμφισβητείται από τους διαδίκους.

98 Δεύτερον, υπενθυμίζεται ωστόσο ότι, κατά τη νομολογία, μπορεί να γίνει επίκληση διατάξεων διεθνούς συμφωνίας στην οποία η Ένωση είναι συμβαλλόμενο μέρος προς στήριξη προσφυγής ακυρώσεως πράξεως παραγώγου δικαίου της Ένωσης ή προς στήριξη ενστάσεως περί ελλείψεως νομιμότητας τέτοιας πράξεως μόνον υπό τη διττή προϋπόθεση, αφενός, ότι τούτο δεν αποκλείεται από τη φύση και την οικονομία της συμφωνίας αυτής και, αφετέρου, ότι οι διατάξεις αυτές, από απόψεως περιεχομένου, δεν περιέχουν αιρέσεις και είναι αρκούντως σαφείς (βλ. απόφαση της 13ης Ιανουαρίου 2015, Συμβούλιο κ.λπ. κατά Vereniging Milieudefensie και Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht, C-401/12 P έως C-403/12 P, EU:C:2015:4, σκέψη 54 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία, και απόφαση της 16ης Ιουλίου 2015, Επιτροπή κατά Rusal Armenal, C-21/14 P, EU:C:2015:494, σκέψη 37). Μόνον εφόσον πληρούνται σωρευτικώς οι δύο αυτές προϋποθέσεις είναι δυνατή η επίκληση τέτοιων διατάξεων ενώπιον του δικαστή της Ένωσης προκειμένου να ληφθούν υπόψη ως κριτήριο για την εκτίμηση της νομιμότητας πράξεως της Ένωσης.

99 Όσον αφορά τις συμφωνίες ΠΟΕ, υπενθυμίζεται ότι, όπως υπογράμμισε η προσφεύγουσα, κατά πάγια νομολογία, λόγω της φύσεως και της οικονομίας τους, οι συμφωνίες ΠΟΕ δεν περιλαμβάνονται, καταρχήν, στους κανόνες βάσει των οποίων ελέγχεται η νομιμότητα των πράξεων των θεσμικών οργάνων της Ένωσης (αποφάσεις της 23ης Νοεμβρίου 1999, Πορτογαλία κατά Συμβουλίου, C-149/96, EU:C:1999:574, σκέψη 47· της 1ης Μαρτίου 2005, Van Parys, C-377/02, EU:C:2005:121, σκέψη 39, και της 18ης Δεκεμβρίου 2014, LVP, C-306/13, EU:C:2014:2465, σκέψη 44).

100 Παρά ταύτα, σε δύο περιπτώσεις, το Δικαστήριο έχει δεχθεί, κατ' εξαίρεση, ότι απόκειται, εφόσον απαιτείται, στον δικαστή της Ένωσης να ελέγξει τη νομιμότητα πράξεως της Ένωσης και των πράξεων που εκδίδονται για την εφαρμογή της υπό το πρίσμα των συμφωνιών ΠΟΕ (βλ. απόφαση της 4ης Φεβρουαρίου 2016, C & J Clark International και Puma, C-659/13 και C-34/14, EU:C:2016:74, σκέψη 87 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία). Πρόκειται για την επισημανθείσα από την προσφεύγουσα περίπτωση κατά την οποία η Ένωση θέλησε να εκπληρώσει ειδική υποχρέωση αναληφθείσα στο πλαίσιο των συμφωνιών αυτών (απόφαση της 7ης Μαΐου 1991, Nakajima κατά

Συμβουλίου, C-69/89, EU:C:1991:186) και για την περίπτωση που η επίμαχη πράξη της Ένωσης παραπέμπει ρητώς σε συγκεκριμένες διατάξεις των εν λόγω συμφωνιών (απόφαση της 22ας Ιουνίου 1989, Fediol κατά Επιτροπής, 70/87, EU:C:1989:254).

101 Όσον αφορά τη δεύτερη εξαίρεση που μνημονεύεται στη σκέψη 100 ανωτέρω, η οποία καθιερώθηκε με την απόφαση της 22ας Ιουνίου 1989, Fediol κατά Επιτροπής (70/87, EU:C:1989:254, σκέψη 19), υπενθυμίζεται ότι κανένα άρθρο του κανονισμού 1225/2009 δεν παραπέμπει σε συγκεκριμένη διάταξη των συμφωνιών αντιντάμπινγκ (πρβλ. απόφαση της 4ης Φεβρουαρίου 2016, C & J Clark International και Puma, C-659/13 και C-34/14, EU:C:2016:74, σκέψη 89, η οποία εκδόθηκε επί του κανονισμού 1225/2009, δεδομένου ότι ο κανονισμός 2016/1036 δεν περιέχει διαφορές που να δικαιολογούν διαφορετική λύση).

102 Όσον αφορά την πρώτη εξαίρεση που μνημονεύεται στη σκέψη 100 ανωτέρω, η οποία καθιερώθηκε με την απόφαση της 7ης Μαΐου 1991, Nakajima κατά Συμβουλίου (C-69/89, EU:C:1991:186, σκέψη 31), διευκρινίζεται ότι, κατά το Δικαστήριο, μολονότι η αιτιολογική σκέψη 3 του κανονισμού 1225/2009 αναφέρει ότι το κείμενο της Συμφωνίας αντιντάμπινγκ του ΠΟΕ θα έπρεπε να ενσωματωθεί κατά το δυνατόν στη νομοθεσία της Ένωσης, η έκφραση αυτή πρέπει να εκληφθεί υπό την έννοια ότι, ακόμη και αν η βούληση του νομοθέτη της Ένωσης ήταν να ληφθούν υπόψη οι κανόνες της Συμφωνίας αυτής κατά τη θέσπιση του κανονισμού 1225/2009, εντούτοις ο νομοθέτης δεν εκδήλωσε τη βούληση να μεταφέρει έκαστο των κανόνων αυτών στον εν λόγω κανονισμό (πρβλ. απόφαση της 4ης Φεβρουαρίου 2016, C & J Clark International και Puma, C-659/13 και C-34/14, EU:C:2016:74, σκέψη 90).

103 Τρίτον, και όσον αφορά ειδικότερα το άρθρο 2, παράγραφος 7, του κανονισμού 1225/2009, πρέπει να επισημανθεί ότι το Δικαστήριο έκρινε ότι η διάταξη αυτή αποτυπώνει τη βούληση του νομοθέτη της Ένωσης να υιοθετήσει, στον τομέα αυτό, προσέγγιση που προσιδιάζει στην έννομη τάξη της Ένωσης, θεσπίζοντας ειδικό καθεστώς με λεπτομερείς κανόνες για τον υπολογισμό της κανονικής αξίας σε σχέση με εισαγωγές προελεύσεως χωρών χωρίς οικονομία της αγοράς (πρβλ. απόφαση της 4ης Φεβρουαρίου 2016, C & J Clark International και Puma, C-659/13 και C-34/14, EU:C:2016:74, σκέψη 91 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία). Επομένως, η εν λόγω διάταξη του κανονισμού 1225/2009 δεν μπορεί να θεωρηθεί ως μέτρο προοριζόμενο να διασφαλίσει την εκπλήρωση, στην έννομη τάξη της Ένωσης, ειδικής υποχρεώσεως αναληφθείσας στο πλαίσιο του ΠΟΕ (απόφαση της 16ης Ιουλίου 2015, Επιτροπή κατά Rusal Armenal, C-21/14 P, EU:C:2015:494, σκέψη 50).

104 Εξάλλου, δεδομένου ότι η προσφεύγουσα δεν απέδειξε ότι πληρούνται οι προϋποθέσεις εφαρμογής της νομολογίας που καθιερώθηκε με την απόφαση της 7ης Μαΐου 1991, Nakajima κατά Συμβουλίου (C-69/89, EU:C:1991:186, σκέψη 31), δεν μπορεί να επικαλείται ούτε την αρχή pacta sunt servanda, η οποία κωδικοποιήθηκε στο άρθρο 26 της Συμβάσεως της Βιέννης, δεδομένου ότι η διεθνής συμφωνία την εκτέλεση της οποίας καλόπιστα αμφισβητεί δεν παράγει άμεσο αποτέλεσμα (απόφαση της 3ης Φεβρουαρίου 2005, Chiquita Brands κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-19/01, EU:T:2005:31, σκέψεις 247 και 248· βλ., επίσης, απόφαση της 14ης Δεκεμβρίου 2005, Laboratoire du Bain κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, T-151/00, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2005:450, σκέψη 102 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

105 Εν προκειμένω, από το σύνολο των προεκτεθέντων προκύπτει ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν μπορεί να ελέγξει τη νομιμότητα του προσβαλλόμενου κανονισμού με γνώμονα το πρωτόκολλο προσχωρήσεως της Κίνας στον ΠΟΕ.

106 Το συμπέρασμα αυτό δεν κλονίζεται από τα λοιπά επιχειρήματα της προσφεύγουσας.

107 Η επιχειρηματολογία της προσφεύγουσας σύμφωνα με την οποία η απόφαση της 16ης Ιουλίου 2015, Επιτροπή κατά Rusal Armenal (C-21/14 P, EU:C:2015:494), αφορούσε εγκατεστημένο στην Αρμενία παραγωγό, του οποίου η κατάσταση ήταν διαφορετική από εκείνη της προσφεύγουσας, επειδή το

πρωτόκολλο προσχωρήσεως της Αρμενίας δεν περιείχε διάταξη παρόμοια με το σημείο 15 του μέρους Ι του πρωτοκόλλου προσχωρήσεως της Κίνας στον ΠΟΕ, δεν κλονίζει το συμπέρασμα που συνάγεται στη σκέψη 105 ανωτέρω. Πράγματι, όπως υπομνήσθηκε στη σκέψη 103 ανωτέρω, το Δικαστήριο κατέληξε στο συμπέρασμα ότι το άρθρο 2, παράγραφος 7, του κανονισμού 1225/2009 δεν μπορεί να θεωρηθεί μέτρο προοριζόμενο να διασφαλίσει, στην έννομη τάξη της Ένωσης, την εκπλήρωση ειδικής υποχρεώσεως αναληφθείσας στο πλαίσιο του ΠΟΕ. Η διαπίστωση αυτή ισχύει όσον αφορά το πρωτόκολλο προσχωρήσεως της Κίνας στον ΠΟΕ. Ομοίως, δεν ασκεί επιρροή το προβληθέν από την προσφεύγουσα γεγονός ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν μπορεί να στηριχθεί στην απόφαση της 4ης Φεβρουαρίου 2016, C & J Clark International και Puma (C-659/13 και C-34/14, EU:C:2016:74), δεδομένου ότι η απόφαση αυτή εκδόθηκε πριν από τη λήξη της προθεσμίας που προβλέπεται στο σημείο 15, στοιχείο δ′, του μέρους Ι του πρωτοκόλλου προσχωρήσεως της Κίνας στον ΠΟΕ. Πράγματι, ακόμη και αν υποτεθεί ότι οι υποχρεώσεις που ανέλαβε η Ένωση στο πλαίσιο των συμφωνιών ΠΟΕ έχουν εξελιχθεί από την έκδοση της εν λόγω αποφάσεως, τούτο δεν μπορεί να έχει συνέπειες επί της προθέσεως που εξέφρασε ο Ευρωπαίος νομοθέτης κατά τον χρόνο θεσπίσεως του άρθρου 2, παράγραφος 7, του κανονισμού 1225/2009.

108 Ούτε η επιχειρηματολογία της προσφεύγουσας σύμφωνα με την οποία η Ένωση ανέλαβε επισήμως την υποχρέωση να τηρήσει τους ειδικούς όρους του πρωτοκόλλου προσχωρήσεως της Κίνας στον ΠΟΕ, δεδομένου ότι το εν λόγω πρωτόκολλο έπρεπε να εγκριθεί ρητώς από την Ένωση με τη μορφή αποφάσεως, μπορεί να θέσει υπό αμφισβήτηση το συμπέρασμα που συνάγεται στη σκέψη 105 ανωτέρω. Πράγματι, όπως υποστηρίζει η Επιτροπή, αρκεί η διαπίστωση ότι το γεγονός ότι η Επιτροπή μετείχε στην έγκριση του πρωτοκόλλου προσχωρήσεως της Κίνας στον ΠΟΕ δεν μπορεί να ερμηνευθεί ως βούληση του νομοθέτη της Ένωσης να εκπληρώσει ειδική υποχρέωση αναληφθείσα στο πλαίσιο των κανόνων του ΠΟΕ. Τέτοιου είδους ερμηνεία θα καθιστούσε άνευ περιεχομένου την εξαίρεση που καθιερώθηκε με την απόφαση της 7ης Μαΐου 1991, Nakajima κατά Συμβουλίου (C-69/89, EU:C:1991:186, σκέψη 31).

***β) Επί της σύμφωνης προς το δίκαιο του ΠΟΕ ερμηνείας του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο α′, του κανονισμού 1225/2009***

109 Όσον αφορά τη σύμφωνη προς το δίκαιο του ΠΟΕ ερμηνεία του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο α′, του κανονισμού 1225/2009, πρώτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το δίκαιο της Ένωσης πρέπει να ερμηνεύεται, στο μέτρο του δυνατού, υπό το πρίσμα του διεθνούς δικαίου, ιδίως όταν οι διατάξεις του αποσκοπούν στην εφαρμογή διεθνούς συμφωνίας που έχει συναφθεί από την Ένωση. Επομένως, κατά την προσφεύγουσα, η Επιτροπή έπρεπε να ερμηνεύσει τη φράση «πάνω σε κάθε άλλη λογική βάση» του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο α′, του κανονισμού 1225/2009 υπό την έννοια ότι απονέμει στην ίδια την εξουσία εκτιμήσεως προκειμένου να υπολογίζει την κανονική αξία σύμφωνα με τη μέθοδο που εφαρμόζεται για στις χώρες με οικονομία της αγοράς και, επομένως, σύμφωνα με το δίκαιο του ΠΟΕ. Φρονεί ότι το άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο α′, του κανονισμού 1225/2009 ρυθμίζει την ιεραρχία των μεθόδων υπολογισμού της κανονικής αξίας για τις χώρες χωρίς οικονομία της αγοράς και ότι πρέπει, καταρχάς, να καθοριστεί η κανονική αξία με βάση την τιμή ή την κατασκευασμένη αξία σε τρίτη χώρα με οικονομία της αγοράς και, εν συνεχεία, με βάση την τιμή από αυτή την τρίτη χώρα προς άλλες χώρες, συμπεριλαμβανομένης της Ένωσης. Ωστόσο, υποστηρίζει ότι, εφόσον η Επιτροπή θεωρήσει, κατόπιν μελέτης, ότι δεν είναι δυνατή η εφαρμογή των μεθόδων αυτών, το άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο α′, του κανονισμού 1225/2009 επιτρέπει στην Επιτροπή, κατά την άσκηση της ευρύτατης εξουσίας εκτιμήσεως που διαθέτει, να καθορίζει την κανονική αξία πάνω σε κάθε άλλη λογική βάση. Προβάλλει ότι, σύμφωνα με την προσέγγιση αυτή, η Επιτροπή μπορούσε να θεωρήσει ότι, λαμβάνοντας υπόψη τις διεθνείς νομικές δεσμεύσεις της Ένωσης και ιδίως τις υποχρεώσεις της έναντι του ΠΟΕ, ήταν αδύνατον να καθοριστεί η κανονική αξία βάσει της μεθόδου της ανάλογης χώρας και ότι η κανονική αξία έπρεπε να υπολογισθεί βάσει των δαπανών και των τιμών της προσφεύγουσας σε εθνικό επίπεδο. Συναφώς, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι ο υπολογισμός της κανονικής αξίας βάσει του κόστους παραγωγής ή των τιμών σε εθνικό επίπεδο ήταν αδύνατος στην πράξη.

110 Συναφώς, κατά πρώτον, υπογραμμίζεται ότι είναι ασφαλώς αληθές ότι, κατά πάγια νομολογία, τα νομοθετήματα της Ένωσης πρέπει να ερμηνεύονται, στο μέτρο του δυνατού, υπό το φως του διεθνούς δικαίου, ειδικότερα όταν οι διατάξεις αυτές αποβλέπουν ακριβώς στο να θέσουν σε εφαρμογή διεθνή συμφωνία συναφθείσα από την Ένωση (αποφάσεις της 14ης Ιουλίου 1998, Bettati, C-341/95, EU:C:1998:353, σκέψη 20, και της 9ης Ιανουαρίου 2003, Petrotub και Republica κατά Συμβουλίου, C-76/00 P, EU:C:2003:4, σκέψη 57).

111 Διευκρινίζεται, ωστόσο, ότι, όπως υπογραμμίσθηκε στη σκέψη 103 ανωτέρω, το άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο α′, του κανονισμού 1225/2009 δεν μπορεί να θεωρηθεί ως διάταξη που αποσκοπεί στην εφαρμογή ειδικών υποχρεώσεων στο πλαίσιο των συμφωνιών ΠΟΕ. Συγκεκριμένα, η διάταξη αυτή θεσπίζει κανόνες σχετικά με τον υπολογισμό της κανονικής αξίας που δεν αντιστοιχούν στις συμφωνίες ΠΟΕ, οι οποίες δεν προβλέπουν κανόνες σχετικούς με τον υπολογισμό της κανονικής αξίας για τις χώρες χωρίς οικονομία της αγοράς.

112 Δεύτερον, πρέπει να υπογραμμισθεί ότι τα θεσμικά όργανα διαθέτουν περιθώριο εκτιμήσεως σχετικά με τον καθορισμό της κανονικής αξίας για τις χώρες χωρίς οικονομία της αγοράς (απόφαση της 27ης Οκτωβρίου 2011, Dongguan Nanzha Leco Stationery κατά Συμβουλίου, C-511/09 P, EU:C:2011:696, σκέψη 33). Από τη νομολογία προκύπτει ότι η προβλεπόμενη στο άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο α′, του κανονισμού 1225/2009 μέθοδος η οποία συνίσταται στον καθορισμό της κανονικής αξίας του οικείου προϊόντος «πάνω σε κάθε άλλη λογική βάση» είναι επικουρική μέθοδος, η οποία έχει εφαρμογή όταν οι εγκατεστημένες σε ανάλογες χώρες επιχειρήσεις των οποίων η συνεργασία ζητήθηκε δεν ήταν διατεθειμένες να συνεργασθούν στην έρευνα (απόφαση της 10ης Σεπτεμβρίου 2015, Fliesen-Zentrum Deutschland, C-687/13, EU:C:2015:573, σκέψη 56).

113 Εκ των ανωτέρω συνάγεται, αφενός, ότι η Επιτροπή δεν ήταν υποχρεωμένη να ερμηνεύσει το άρθρο 2, παράγραφος 7, του κανονισμού 1225/2009 σύμφωνα με τις υποχρεώσεις της Ένωσης στο πλαίσιο του ΠΟΕ και, αφετέρου, ότι η προτεινόμενη από την προσφεύγουσα ερμηνεία θα καθιστούσε άνευ περιεχομένου τη διακριτική ευχέρεια που ο νομοθέτης θέλησε να χορηγήσει στην Επιτροπή με τη φράση «πάνω σε κάθε άλλη λογική βάση» του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο α′, του κανονισμού 1225/2009.

114 Λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθέντων, πρέπει να γίνει δεκτό ότι η Επιτροπή δεν υποχρεούταν να ερμηνεύσει το άρθρο 2, παράγραφος 7, του κανονισμού 1225/2009 υπό το πρίσμα του σημείου 15 του μέρους Ι του πρωτοκόλλου προσχωρήσεως της Κίνας στον ΠΟΕ.

115 Από τα συμπεράσματα που συνάχθηκαν στις σκέψεις 105 και 114 ανωτέρω προκύπτει ότι η Επιτροπή δεν υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εφαρμόζοντας την προβλεπόμενη στο άρθρο 2, παράγραφος 7, του κανονισμού 1225/2009 μέθοδο για τον υπολογισμό της κανονικής αξίας εν προκειμένω.

116 Οι λοιπές αιτιάσεις της προσφεύγουσας όσον αφορά τη διαχρονική εφαρμογή του σημείου 15 του μέρους Ι του πρωτοκόλλου προσχωρήσεως της Κίνας στον ΠΟΕ και τις συνέπειες της λήξεως ισχύος της προβλεπόμενης στο σημείο 15 του μέρους Ι του εν λόγω πρωτοκόλλου παρατάσεως σύμφωνα με το δίκαιο του ΠΟΕ δεν κλονίζουν το συμπέρασμα που συνάγεται στη σκέψη 114 ανωτέρω.

117 Πράγματι, δεδομένου ότι το δίκαιο του ΠΟΕ δεν αποτελεί ούτε παράμετρο του ελέγχου νομιμότητας του προσβαλλόμενου κανονισμού ούτε κανόνα υπό το πρίσμα του οποίου η Επιτροπή οφείλει να ερμηνεύει το άρθρο 2, παράγραφος 7, του κανονισμού 1225/2009, οι σχετικές αιτιάσεις της προσφεύγουσας πρέπει να απορριφθούν ως αλυσιτελείς.

***3. Επί του δεύτερου λόγου ακυρώσεως με τον οποίο προβάλλεται πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως και ανεπαρκής αιτιολογία όσον αφορά την προσαρμογή της κανονικής αξίας***

118 Από την αιτιολογική σκέψη 111 του προσβαλλόμενου κανονισμού προκύπτει ότι, «λόγω της έλλειψης εγχώριων πωλήσεων του ομοειδούς προϊόντος στην Ταϊβάν, η κανονική αξία κατασκευάστηκε σύμφωνα με το άρθρο 2 παράγραφοι 3 και 6 του κανονισμού [1225/2009]», οπότε «στο μέσο κόστος παραγωγής του σχετικού τύπου προϊόντος προστέθηκαν τα έξοδα Π&ΓΔ που προέκυψαν καθώς επίσης και ένα εύλογο κέρδος που αποκομίστηκε στην ταϊβανέζικη αγορά κατά τη διάρκεια της περιόδου έρευνας».

119 Από την αιτιολογική σκέψη 117 του κανονισμού αυτού προκύπτουν τα εξής:

«[Λ]αμβάνοντας υπόψη ότι στην Ταϊβάν εντοπίστηκε περιορισμένος μόνον αριθμός τύπων προϊόντος που εξάγονταν στην Ένωση από τους Κινέζους παραγωγούς-εξαγωγείς του δείγματος, η Επιτροπή κατασκεύασε την κανονική αξία των υπόλοιπων τύπων προϊόντος με βάση το κόστος κατασκευής των περισσότερο παρόμοιων τύπων προϊόντος που παράγονταν στην Ταϊβάν, ώστε να επιτευχθεί πλήρης και δίκαιη σύγκριση, με προσαρμογή του κόστους κατασκευής ως προς:

α) τις διαφορές της πρώτης ύλης που χρησιμοποιήθηκε – με βάση τα επαληθευμένα στοιχεία κόστους της ενωσιακής βιομηχανίας, σύμφωνα με τα οποία η παραγωγή εξαρτημάτων από μη συγκολλημένους σωλήνες είναι από 2,12 έως 2,97 φορές ακριβότερη σε σύγκριση με την παραγωγή στην οποία χρησιμοποιούνται συγκολλημένοι σωλήνες·

β) τις διαφορές της κλάσης χάλυβα – με βάση τα επαληθευμένα στοιχεία κόστους της ενωσιακής βιομηχανίας, σύμφωνα με τα οποία το κόστος των διαφόρων κλάσεων χάλυβα προσαρμόζεται στο κόστος των λιγότερο ακριβών κλάσεων χάλυβα για τα εξαρτήματα που έχουν ως βασική πρώτη ύλη συγκολλημένους σωλήνες· η προσαρμογή αυτή κυμαίνεται από 1,49 έως 3,60 φορές ανάλογα με τις κλάσεις χάλυβα που χρησιμοποιούνται·

γ) τις διαφορές σχήματος – με βάση τις διαφορές στην τιμή που παρατηρήθηκαν στις συναλλαγές πωλήσεων των Κινέζων εξαγωγέων, σύμφωνα με τις οποίες το σχήμα γωνίας θεωρείται το βασικότερο σχήμα και τα υπόλοιπα σχήματα (ταυ, σχήμα συνδέσμων συστολής, σχήμα κάλυκα και σχήματα ειδικών εξαρτημάτων) είναι από 1,08 έως 1,74 φορές ακριβότερα.»

120 Κατά την αιτιολογική σκέψη 118 του προσβαλλόμενου κανονισμού:

«Το CCCMC, στις παρατηρήσεις που υπέβαλε μετά την κοινοποίηση προσωρινών συμπερασμάτων, πρότεινε εναλλακτική βάση για τις προσαρμογές των σημείων α) και β) και παρουσίασε για τον σκοπό αυτό δεδομένα από τις κινεζικές αγορές. Ωστόσο, τα συγκεκριμένα δεδομένα, πρώτον, δεν έχουν επαληθευτεί και, δεύτερον, προέρχονται από μια χώρα που δεν ακολουθεί το σύστημα της οικονομίας της αγοράς. Ως εκ τούτου, η χρήση αυτών των δεδομένων θα ακύρωνε τη μεθοδολογία της ανάλογης χώρας για τον υπολογισμό της κανονικής αξίας. Για τον λόγο αυτό, η συγκεκριμένη πρόταση του CCCMC απορρίφθηκε.»

121 Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως όσον αφορά την προσαρμογή της κανονικής αξίας. Επικαλείται επίσης ανεπαρκή αιτιολογία όσον αφορά την προσαρμογή της κανονικής αξίας. Οι δύο αυτές αιτιάσεις θα εξετασθούν διαδοχικά στη συνέχεια.

***α) Επί του παραδεκτού ορισμένων επιχειρημάτων της προσφεύγουσας***

122 Η Επιτροπή επικαλείται το απαράδεκτο της επιχειρηματολογίας της προσφεύγουσας σύμφωνα με την οποία το γεγονός ότι η Επιτροπή χρησιμοποίησε κινεζικά δεδομένα για τις προσαρμογές του κόστους παραγωγής των εξαρτημάτων σωληνώσεων ανάλογα με τις διαφορές σχήματος (στην αιτιολογική σκέψη 117, στοιχείο γ′, του προσβαλλόμενου κανονισμού) θέτει υπό αμφισβήτηση την απόρριψη (στην αιτιολογική σκέψη 118 του εν λόγω κανονισμού) των προερχόμενων από τις κινεζικές αγορές δεδομένων που προσκόμισε το CCCMC για να αμφισβητήσει τις προσαρμογές του κόστους παραγωγής που πραγματοποιήθηκαν στην αιτιολογική σκέψη 117, στοιχεία α′ και β′, του προσβαλλόμενου κανονισμού. Η επιχειρηματολογία αυτή είναι απαράδεκτη δυνάμει του άρθρου 76, στοιχείο δ′, του Κανονισμού Διαδικασίας. Η Επιτροπή τονίζει ότι η προσφεύγουσα δεν διευκρίνισε ποιο τμήμα του προσβαλλόμενου κανονισμού αμφισβητεί με την επιχειρηματολογία αυτή και ότι, ως εκ τούτου, η Επιτροπή δεν ήταν σε θέση να αμυνθεί.

123 Η Επιτροπή, απαντώντας σε ερώτηση του Γενικού Δικαστηρίου κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, δέχθηκε, ωστόσο, ότι, με τη μνημονευθείσα στη σκέψη 122 ανωτέρω επιχειρηματολογία της, η προσφεύγουσα υποστηρίζει, κατ' ουσίαν, ότι η Επιτροπή έπρεπε να χρησιμοποιήσει τα προερχόμενα από την κινεζική αγορά δεδομένα και ότι η ίδια επαφίεται στην κρίση του Γενικού Δικαστηρίου για να αποφανθεί επί του παραδεκτού της επιχειρηματολογίας αυτής.

124 Συναφώς, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, πράγματι, η μνημονευθείσα στη σκέψη 122 ανωτέρω επιχειρηματολογία της προσφεύγουσας μπορεί να εκληφθεί κατά τον προτεινόμενο από την Επιτροπή τρόπο, οπότε πρέπει να κριθεί παραδεκτή.

***β) Επί της ουσίας***

*1) Επί της πρόδηλης πλάνης εκτιμήσεως όσον αφορά την προσαρμογή της κανονικής αξίας*

125 Η προσφεύγουσα αμφισβητεί την άρνηση της Επιτροπής, στην αιτιολογική σκέψη 118 του προσβαλλόμενου κανονισμού, να λάβει υπόψη τους καταλόγους των τιμών των συγκολλημένων ή μη σωλήνων που εφάρμοζαν οι Κινέζοι παραγωγοί, καταλόγους τους οποίους προσκόμισε το CCCMC προκειμένου να προσαρμόσει το κόστος κατασκευής ορισμένων προϊόντων που κατασκευάζονται στην Ταϊβάν ώστε να ληφθούν υπόψη οι διαφορές των χρησιμοποιούμενων πρώτων υλών (αιτιολογική σκέψη 117, στοιχείο α′) και οι διαφορές των κλάσεων χάλυβα (αιτιολογική σκέψη 117, στοιχείο β′) σε σχέση με τα προϊόντα που εξάγονται προς την Ένωση από τους Κινέζους παραγωγούς. Η προσφεύγουσα προβάλλει ότι το γεγονός ότι η Επιτροπή χρησιμοποίησε στοιχεία σχετικά με το κόστος κατασκευής της ενωσιακής βιομηχανίας για να προσαρμόσει το κόστος κατασκευής προϊόντων από την Ταϊβάν είχε ως αποτέλεσμα να καθοριστεί ως προς την προσφεύγουσα πολλαπλάσιο περιθώριο ντάμπινγκ. Με το υπόμνημα απαντήσεως, η προσφεύγουσα επισήμανε ότι τα προσκομισθέντα από το CCCMC δεδομένα της κινεζικής αγοράς δεν αποσκοπούσαν στο να καθορίσουν τις τιμές που έπρεπε να χρησιμοποιηθούν για τον καθορισμό της κανονικής αξίας στην Ταϊβάν, αλλά στο να παράσχουν ενδείξεις στην Επιτροπή ως προς τη σχετική διαφορά μεταξύ του κόστους των συγκολλημένων ή μη σωλήνων, ως πρώτων υλών, και να αποδείξουν ότι η διαφορά που προέβαλαν οι ενωσιακοί παραγωγοί ήταν υπερβολική. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι τα δεδομένα που προσκόμισε το CCCMC αφορούσαν τις τιμές των πρώτων υλών που χρησιμοποιήθηκαν για την παραγωγή των εξαρτημάτων σωληνώσεων, ήτοι των σωλήνων που προμήθευαν στους Κινέζους παραγωγούς εξαρτημάτων σωληνώσεων ως υλικό παραγωγής. Υπογραμμίζει ότι οι ενωσιακοί παραγωγοί και οι περισσότεροι Κινέζοι παραγωγοί δεν παράγουν οι ίδιοι τον σωλήνα-οδηγό για την παραγωγή των εξαρτημάτων σωληνώσεων και, επομένως, είναι υποχρεωμένοι να αγοράζουν τις πρώτες ύλες αυτές ως υλικό παραγωγής. Επομένως, τα δεδομένα που προσκόμισε το CCCMC συνδέονται άμεσα με τον υπολογισμό του κόστους παραγωγής των παραγωγών εξαρτημάτων σωληνώσεων στις αγορές της Ένωσης και της Κίνας. Η προσφεύγουσα παρατηρεί ότι τα δεδομένα που προσκόμισε το CCCMC ανέφεραν ότι το κόστος των σωλήνων χωρίς συγκόλληση ήταν 1,3 φορές

το κόστος των συγκολλημένων σωλήνων, ενώ η Επιτροπή απέδειξε εν τέλει ότι το κόστος των σωλήνων χωρίς συγκόλληση ήταν μεταξύ 2,12 και 2,97 φορές υψηλότερο από εκείνο των συγκολλημένων σωλήνων.

126 Υπενθυμίζεται ότι, όπως προκύπτει από τη σκέψη 112 ανωτέρω, τα θεσμικά όργανα της Ένωσης διαθέτουν ευρεία εξουσία εκτιμήσεως όσον αφορά τον καθορισμό της κανονικής αξίας για χώρες χωρίς οικονομία της αγοράς (απόφαση της 27ης Οκτωβρίου 2011, Dongguan Nanzha Leco Stationery κατά Συμβουλίου, C-511/09 P, EU:C:2011:696, σκέψη 33).

127 Επιπλέον, κατά τη νομολογία, η προσφεύγουσα φέρει το βάρος αποδείξεως πρόδηλης πλάνης και οφείλει να προτείνει αποδεικτικά στοιχεία που στηρίζουν τον ισχυρισμό της (πρβλ. απόφαση της 22ας Οκτωβρίου 1991, Nölle, C-16/90, EU:C:1991:402, σκέψη 17· πρβλ. επίσης, κατ' αναλογίαν, αποφάσεις της 9ης Σεπτεμβρίου 2010, Carpent Languages κατά Επιτροπής, T-582/08, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2010:379, σκέψη 57, και της 17ης Ιανουαρίου 2017, Cofely Solelec κ.λπ. κατά Κοινοβουλίου, T-419/15, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2017:8, σκέψη 96).

128 Εν προκειμένω, πρέπει επίσης να εξακριβωθεί αν η προσφεύγουσα πρότεινε αποδεικτικά στοιχεία που να αποδεικνύουν ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως κατά τον υπολογισμό της κανονικής αξίας.

129 Πρώτον, η προσφεύγουσα αμφισβητεί τον ισχυρισμό της Επιτροπής, στις αιτιολογικές σκέψεις 118 και 123 του προσβαλλόμενου κανονισμού, ότι τα δεδομένα που προσκόμισε το CCCMC δεν είχαν ελεγχθεί. Η προσφεύγουσα υπογραμμίζει ότι τα δεδομένα αυτά, αποτελούμενα από πίνακες που περιέχουν τιμές εφαρμοζόμενες από κινεζικές επιχειρήσεις διαφόρων συγκολλημένων ή μη σωλήνων, αντλούνταν από επίσημες κλίμακες τιμών παραγωγής των οποίων η γνησιότητα μπορούσε να ελεγχθεί. Η προσφεύγουσα φρονεί ότι η Επιτροπή αποφάσισε να μην ελέγξει τα δεδομένα αυτά και, ως εκ τούτου, δεν μπορεί να τα απορρίψει επικαλούμενη το γεγονός ότι δεν ελέγχθηκαν. Προσθέτει ότι το CCCMC προσκόμισε αποδεικτικά στοιχεία στα σχόλιά του επί των τελικών συμπερασμάτων που περιέχουν ελεγμένα τιμολόγια της προσφεύγουσας και ενός άλλου συνεργασθέντος παραγωγού.

130 Όσον αφορά τον δεύτερο λόγο απορρίψεως των προσκομισθέντων από το CCCMC δεδομένων ο οποίος εκτέθηκε στην αιτιολογική σκέψη 118 του προσβαλλόμενου κανονισμού, ήτοι το γεγονός ότι προέρχονταν από χώρα χωρίς οικονομία της αγοράς, η προσφεύγουσα φρονεί ότι η εκτίμηση αυτή δεν μπορεί να δικαιολογήσει συστηματική απόρριψη. Η προσφεύγουσα προβάλλει ότι, στην έκθεσή της σχετικά με τη διαφορά «Ευρωπαϊκές Κοινότητες – Οριστικά μέτρα αντιντάμπινγκ για ορισμένους συνδετήρες από σίδηρο ή χάλυβα καταγωγής Κίνας», η οποία εκδόθηκε στις 15 Ιουλίου 2011 (WT/DS 397/AB/R, σημείο 289), το δευτεροβάθμιο δικαιοδοτικό όργανο του ΠΟΕ αποφάνθηκε ότι η Επιτροπή δεν μπορεί να απορρίψει τα κινεζικά αποδεικτικά στοιχεία που προσκομίσθηκαν για την προσαρμογή της κανονικής αξίας, επικαλούμενη απλώς το γεγονός ότι η Κίνα δεν αποτελεί χώρα οικονομίας της αγοράς. Η προσφεύγουσα προσθέτει ότι, καίτοι η έκθεση του δευτεροβάθμιου δικαιοδοτικού οργάνου του ΠΟΕ σχετικά με τη διαφορά «Ευρωπαϊκές Κοινότητες – Οριστικά μέτρα αντιντάμπινγκ για ορισμένους συνδετήρες από σίδηρο ή χάλυβα καταγωγής Κίνα», η οποία εκδόθηκε στις 15 Ιουλίου 2011 (WT/DS 397/AB/R, σημείο 289), αφορούσε τη δίκαιη σύγκριση μεταξύ της κανονικής αξίας και της τιμής εξαγωγής κατά την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 10, του κανονισμού 1225/2009 [το οποίο αντικαταστάθηκε από το άρθρο 2, παράγραφος 10, του κανονισμού 2016/1036], και όχι τις προσαρμογές της κανονικής αξίας, τα συμπεράσματα που περιλαμβάνονται στην έκθεση αυτή έχουν εν προκειμένω εφαρμογή, δεδομένου ότι ο μόνος λόγος για τον οποίο η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη τα προσκομισθέντα από το CCCMC δεδομένα είναι το γεγονός ότι δεν προέρχονται από οικονομία της αγοράς. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει επίσης ότι, στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση της 1ης Ιουνίου 2017, Changmao Biochemical Engineering κατά Συμβουλίου (T-442/12, EU:T:2017:372), η Επιτροπή χρησιμοποίησε κινεζικές τιμές για τον υπολογισμό της κανονικής αξίας ενός από τα σχετικά προϊόντα που δεν είχε παραχθεί στην ανάλογη χώρα, πράγμα που ισχύει εν προκειμένω.

131 Δεύτερον, όσον αφορά την αιτιολογική σκέψη 124 του προσβαλλόμενου κανονισμού, η προσφεύγουσα προσάπτει στην Επιτροπή ότι απέρριψε τα προσκομισθέντα από το CCCMC δεδομένα βάσει του γεγονότος ότι τα στοιχεία αυτά αφορούσαν τιμές και όχι κόστος παραγωγής. Η προσφεύγουσα θεωρεί ότι η Επιτροπή δεν εξήγησε τη διαφορά μεταξύ του κόστους αγοράς του παραγωγού και της τιμής πωλήσεως του προμηθευτή.

132 Τρίτον, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι η ίδια η Επιτροπή χρησιμοποίησε, στην αιτιολογική σκέψη 117, στοιχείο γ′, του προσβαλλόμενου κανονισμού, κινεζικά δεδομένα για την προσαρμογή της κανονικής αξίας όσον αφορά τις διαφορές σχήματος, με βάση τις διαφορές στην τιμή που παρατηρήθηκαν στις συναλλαγές πωλήσεων των Κινέζων εξαγωγέων. Υποστηρίζει ότι, αν τα δεδομένα σχετικά με τις τιμές πωλήσεως σε χώρα χωρίς οικονομία της αγοράς είναι αξιόπιστα για τις προσαρμογές της κανονικής αξίας όσον αφορά διαφορές σχήματος των εξαρτημάτων σωληνώσεων, πρέπει να είναι αρκούντως αξιόπιστα για τον υπολογισμό των διαφορών των κρίσιμων πρώτων υλών και κλάσεων χάλυβα στην αιτιολογική σκέψη 117, στοιχεία α′ και β′, του προσβαλλόμενου κανονισμού.

133 Τέταρτον, η προσφεύγουσα προσάπτει στην Επιτροπή ότι θεώρησε, στο σημείο 124 των αναθεωρημένων οριστικών συμπερασμάτων, ότι οι Κινέζοι παραγωγοί δεν είχαν προσκομίσει κανένα στοιχείο σχετικά με το κόστος παραγωγής. Η προσφεύγουσα θεωρεί ότι η προθεσμία των 22 ημερών που ορίστηκε για την υποβολή παρατηρήσεων επί των οριστικών συμπερασμάτων δεν ήταν επαρκής για την προσκόμιση συμπληρωματικών δεδομένων επί αυτών που είχε προσκομίσει προηγουμένως το CCCMC, δεδομένου ότι είχε ανακαλύψει για πρώτη φορά κατά τον χρόνο κοινοποιήσεως των συμπερασμάτων αυτών ότι τα προσκομισθέντα δεδομένα είχαν απορριφθεί από την Επιτροπή.

134 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι, όπως διαπιστώθηκε στο πλαίσιο της αναλύσεως του πέμπτου λόγου ακυρώσεως της προσφεύγουσας, η Επιτροπή ορθώς εφάρμοσε εν προκειμένω τη μέθοδο για τις χώρες χωρίς οικονομία της αγοράς. Στο πλαίσιο της μεθόδου αυτής, η Επιτροπή, η οποία απολαύει ευρείας εξουσίας εκτιμήσεως, δεν υποχρεούται να λαμβάνει υπόψη δεδομένα χωρών χωρίς οικονομία της αγοράς, αλλά πρέπει να βασίζεται «[στην] τιμή ή την κατασκευασμένη αξία σε τρίτη χώρα με οικονομία αγοράς, ή [στην] τιμή από αυτή την τρίτη χώρα προς άλλες χώρες, συμπεριλαμβανομένης της Ένωσης, ή, όταν αυτό δεν είναι δυνατόν, πάνω σε κάθε άλλη λογική βάση, συμπεριλαμβανομένης της τιμής που έχει πράγματι πληρωθεί ή πρέπει να πληρωθεί στην Ένωση για το ομοειδές προϊόν».

135 Επιπλέον, υπογραμμίζεται ότι το άρθρο 2, παράγραφος 7, του κανονισμού 1225/2009 επιτρέπει επίσης στην Επιτροπή να χρησιμοποιεί δεδομένα της ενωσιακής βιομηχανίας, καθόσον ορίζει ότι η Επιτροπή μπορεί να στηριχθεί στην «[τιμή] που έχει πράγματι πληρωθεί ή πρέπει να πληρωθεί στην Ένωση για το ομοειδές προϊόν».

136 Εξάλλου, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι από την αιτιολογική σκέψη 118 του προσβαλλόμενου κανονισμού προκύπτει ότι το γεγονός ότι τα προσκομισθέντα από το CCCMC δεδομένα προέρχονταν από χώρα χωρίς οικονομία της αγοράς δεν ήταν ο μόνος λόγος απορρίψεως των δεδομένων αυτών. Η εν λόγω απόρριψη στηρίχθηκε επίσης, όπως επισημαίνεται στην αιτιολογική σκέψη 124 του προσβαλλόμενου κανονισμού, στο γεγονός ότι τα προσκομισθέντα από το CCCMC δεδομένα αποτελούνταν από τις τιμές πωλήσεως των σωλήνων, οι οποίες δεν μπορούν να θεωρηθούν κατάλληλες για τον υπολογισμό του κόστους παραγωγής των εξαρτημάτων σωληνώσεων.

137 Τέλος, πρέπει να υπομνησθεί ότι η προσφεύγουσα δεν υπέβαλε ισχυρισμούς προκειμένου να αποδείξει ότι λειτουργούσε υπό συνθήκες αγοράς δυνάμει του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο β′, του κανονισμού 1225/2009.

138 Τα υπομνησθέντα ανωτέρω στοιχεία αρκούν για να συναχθεί το συμπέρασμα ότι η Επιτροπή δεν υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως απορρίπτοντας τα προερχόμενα από την κινεζική αγορά δεδομένα που προσκόμισε το CCCMC προκειμένου να πραγματοποιήσει τις προσαρμογές του κόστους παραγωγής που εξηγούνται στην αιτιολογική σκέψη 117, στοιχεία α′ και β′, του προσβαλλόμενου κανονισμού.

*2) Επί της ανεπαρκούς αιτιολογίας όσον αφορά την προσαρμογή της κανονικής αξίας*

139 Η προσφεύγουσα επικαλείται έλλειψη αιτιολογίας όσον αφορά τις προσαρμογές του αμφισβητούμενου κόστους παραγωγής.

140 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι, όταν κανονισμός με τον οποίον επιβάλλονται οριστικοί δασμοί αντιντάμπινγκ εμπίπτει στο πλαίσιο ενός συστήματος μέτρων, δεν απαιτείται η αιτιολογία να εξειδικεύει τα διάφορα πραγματικά και νομικά στοιχεία, ενίοτε πολυάριθμα και περίπλοκα, που αποτελούν το αντικείμενό του ούτε τα θεσμικά όργανα να λαμβάνουν θέση επί όλων των επιχειρημάτων που προβάλλουν οι ενδιαφερόμενοι. Αντιθέτως, αρκεί το όργανο που εκδίδει την πράξη να εκθέτει τα πραγματικά περιστατικά και τις νομικές εκτιμήσεις που έχουν αποφασιστική σημασία για την οικονομία του προσβαλλόμενου κανονισμού. Τα θεσμικά όργανα δεν είναι υποχρεωμένα να αιτιολογήσουν ειδικώς τη μη λήψη υπόψη των διαφόρων επιχειρημάτων που προέβαλαν οι ενδιαφερόμενοι. Αρκεί ο κανονισμός να περιέχει σαφή αιτιολογία των κύριων στοιχείων που ελήφθησαν υπόψη κατά την ανάλυσή τους, εφόσον η αιτιολογία αυτή είναι σε θέση να καταστήσει σαφείς τους λόγους για τους οποίους τα εν λόγω όργανα δεν έλαβαν υπόψη τους τα σχετικά επιχειρήματα που επικαλέστηκαν οι διάδικοι κατά τη διοικητική διαδικασία. Εξάλλου, κανονισμός με τον οποίο επιβάλλονται δασμοί αντιντάμπινγκ μετά την περάτωση διαδικασίας έρευνας πρέπει να περιλαμβάνει αιτιολογία μόνο σε σχέση με το σύνολο των πραγματικών και νομικών στοιχείων που έχουν σημασία για την εκτίμηση στην οποία προβαίνει ο οικείος κανονισμός. Η υποχρέωση αιτιολογήσεως μιας τέτοιας πράξεως δεν έχει ως αντικείμενο να εξηγεί την εξέλιξη της θέσεως των θεσμικών οργάνων κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας και, επομένως, δεν προορίζεται προς δικαιολόγηση της ενδεχόμενης αποκλίσεως της λύσεως που επελέγη με την τελική πράξη σε σχέση με την προσωρινή θέση η οποία περιλαμβανόταν στα έγγραφα τα οποία είχαν γνωστοποιηθεί στους ενδιαφερομένους κατά τη διάρκεια της διαδικασίας αυτής προκειμένου να τους δοθεί η δυνατότητα να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους. Επομένως, στο πλαίσιο αυτό το οικείο κοινοτικό όργανο δεν υποχρεούται ούτε να εξηγήσει γιατί ήταν αβάσιμη μια άποψη την οποία αυτό είχε σε κάποιο στάδιο της διοικητικής διαδικασίας (απόφαση της 13ης Σεπτεμβρίου 2010, Whirlpool Europe κατά Συμβουλίου, T-314/06, EU:T:2010:390, σκέψεις 114 έως 116).

141 Εν προκειμένω, αρκεί η διαπίστωση ότι από τις αιτιολογικές σκέψεις 118 έως 129 του προσβαλλόμενου κανονισμού προκύπτει ότι η Επιτροπή εξέθεσε κατά τρόπο σαφή και μη διφορούμενο την αιτιολογία της απορρίψεως των προσκομισθέντων από το CCCMC δεδομένων.

142 Συνάγεται ότι η Επιτροπή δεν παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως που υπέχει όσον αφορά την προσαρμογή της κανονικής αξίας.

143 Εκ του συνόλου των προεκτεθέντων προκύπτει ότι ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

***4. Επί του τρίτου λόγου ακυρώσεως με τον οποίο προβάλλεται πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως και κατάχρηση εξουσίας όσον αφορά τον καθορισμό της εξεταζόμενης περιόδου***

144 Εισαγωγικώς, υπογραμμίζεται ότι, στις 10 Νοεμβρίου 2012, κατόπιν καταγγελίας που υπέβαλε η επιτροπή άμυνας του κλάδου παραγωγής εξαρτημάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης που χρησιμοποιούνται για συγκόλληση κατ' άκρον από ανοξείδωτο χάλυβα, η Επιτροπή κίνησε διαφορετική έρευνα αντιντάμπινγκ από την επίμαχη εν προκειμένω (στο εξής: προηγούμενη έρευνα).

Η έρευνα αυτή κινήθηκε μετά από ανακοίνωση για την έναρξη διαδικασίας αντιντάμπινγκ όσον αφορά τις εισαγωγές εξαρτημάτων σωληνώσεων που χρησιμοποιούνται για συγκόλληση κατ' άκρον από ανοξείδωτο χάλυβα, έστω και τελειωμένων, καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας και Ταϊβάν (ΕΕ 2012, C 342, σ. 2). Η έρευνα αυτή περατώθηκε, κατόπιν της αποσύρσεως της καταγγελίας, με την απόφαση 2013/440/ΕΕ της Επιτροπής, της 20ής Αυγούστου 2013, για την περάτωση της διαδικασίας αντιντάμπινγκ όσον αφορά τις εισαγωγές εξαρτημάτων σωληνώσεων που χρησιμοποιούνται για συγκόλληση κατ' άκρον από ανοξείδωτο χάλυβα, έστω και τελειωμένων, καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας και Ταϊβάν (ΕΕ 2013, L 223, σ. 13).

145 Υπενθυμίζεται ότι από την αιτιολογική σκέψη 43 του προσβαλλόμενου κανονισμού προκύπτει ότι η επίμαχη εν προκειμένω έρευνα «κάλυψε την περίοδο από την 1η Οκτωβρίου 2014 έως την 30ή Σεπτεμβρίου 2015». Από την αιτιολογική σκέψη 44 του προσβαλλόμενου κανονισμού προκύπτει ότι «[η] εξέταση των τάσεων που είχαν σημασία για την εκτίμηση της ζημίας κάλυψε την περίοδο από την 1η Ιανουαρίου 2012 έως το τέλος της περιόδου έρευνας».

146 Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι η Επιτροπή όφειλε να εξετάσει τις κρίσιμες για την εκτίμηση της ζημίας τάσεις με αφετηρία το 2010, αντί για το 2012.

147 Πρώτον, η προσφεύγουσα αναγνωρίζει ότι η συνήθης πρακτική της Επιτροπής στον τομέα των ερευνών αντιντάμπινγκ είναι η εξέταση τετραετούς περιόδου. Εντούτοις, υπογραμμίζει ότι, κατά τη διάρκεια της επίμαχης εν προκειμένω έρευνας, το CCCMC επιχείρησε να πείσει την Επιτροπή να εξετάσει τη δυνατότητα επεκτάσεως της περιόδου ελέγχου κατά τρόπον ώστε αυτή να καλύπτει την περίοδο της προηγούμενης έρευνας. Ισχυρίζεται συναφώς ότι η ευρεία εξουσία εκτιμήσεως της Επιτροπής στον τομέα αντιντάμπινγκ περιλαμβάνει επίσης τη δυνατότητα παρεκκλίσεως από τη συνήθη πρακτική όταν τούτο δικαιολογείται από τις περιστάσεις της εν εξελίξει έρευνας. Φρονεί ότι οι περιστάσεις της επίμαχης έρευνας δικαιολογούσαν παρέκκλιση της Επιτροπής από τη συνήθη πρακτική της, δεδομένου ότι η Επιτροπή είχε ήδη πραγματοποιήσει σημαντικό μέρος της προηγούμενης έρευνας, η οποία αφορούσε σε μεγάλο βαθμό τον ίδιο καταγγέλλοντα, το ίδιο επίμαχο προϊόν, τους ίδιους παραγωγούς-εξαγωγείς και τους ίδιους εισαγωγείς, και είχε αναμφίβολα ήδη στη διάθεσή της όλα τα δεδομένα της Eurostat τα οποία είχαν συγκεντρωθεί και αναλυθεί στο πλαίσιο της προηγούμενης έρευνας. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, αν και η προηγούμενη έρευνα περατώθηκε, με την απόφαση 2013/440, κατόπιν της αποσύρσεως της καταγγελίας, εντούτοις ο πραγματικός λόγος για τον οποίο η Επιτροπή περάτωσε την εν λόγω έρευνα ήταν η ανεπάρκεια στοιχείων που να αποδεικνύουν την ύπαρξη ζημίας για τον κλάδο παραγωγής της Ένωσης. Η προσφεύγουσα καταλήγει στο συμπέρασμα ότι η απόρριψη του αιτήματος του CCCMC για επέκταση της εξεταζόμενης περιόδου συνιστά «κατάχρηση της ευρείας εξουσίας εκτιμήσεως» της Επιτροπής και ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο να χαρακτηρίσει ως ανεπαρκώς αιτιολογημένα και παράνομα τα συμπεράσματα της Επιτροπής σχετικά με την εξεταζόμενη περίοδο και, κατά συνέπεια, τον τελικό προσδιορισμό της ζημίας στον οποίο προέβη η Επιτροπή.

148 Δεύτερον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το CCCMC προσκόμισε κατά τη διάρκεια της επίμαχης έρευνας δεδομένα που περιείχαν αποδεικτικά στοιχεία (βάσει επικαιροποιημένων δεδομένων της Eurostat) σχετικά με την τιμολόγηση και τον όγκο των συναλλαγών μεταξύ των δύο υπό έρευνα χωρών τα οποία αφορούσαν χρονικό διάστημα με αφετηρία το 2010. Τα δεδομένα αυτά καταδεικνύουν τη συνολική σταθερότητα της εξελίξεως των τιμών και του όγκου των εισαγωγών κατά την περίοδο με αφετηρία το 2010. Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι τα στοιχεία αυτά προσκομίσθηκαν προκειμένου να αποδειχθεί ότι οι τιμές και ο όγκος των εισαγωγών δεν είχαν υποστεί καμία σημαντική μείωση σε σχέση με την καλυπτόμενη από την προηγούμενη έρευνα περίοδο. Δέχεται, ωστόσο, ότι, αν εξεταστεί η εξέλιξη των συναλλαγών μόνον από το 2012 και έπειτα, τότε φαίνεται πράγματι ότι οι τιμές εισαγωγής έχουν μειωθεί. Αν, αντιθέτως, ληφθεί υπόψη το μεγαλύτερο χρονικό διάστημα, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι οι τιμές εισαγωγής προδήλως παραμένουν πολύ σταθερές καθ' όλο το εν λόγω διάστημα, η δε σταθερότητα αυτή πρέπει, κατά την άποψή της, να αποτελέσει καθοριστικό στοιχείο για την εκτίμηση της τρέχουσας ζημίας και του αιτιώδους συνδέσμου.

***α) Επί του παραδεκτού του λόγου ακυρώσεως***

149 Η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι ο τρίτος λόγος ακυρώσεως που προβάλλει η προσφεύγουσα είναι απαράδεκτος δυνάμει του άρθρου 76, στοιχείο δ', του Κανονισμού Διαδικασίας. Η προσφεύγουσα δεν εξέθεσε κατά τρόπο συνεκτικό και κατανοητό, στο δικόγραφο της προσφυγής, τα ουσιώδη πραγματικά και νομικά στοιχεία επί των οποίων στηρίζεται η προσφυγή, προκειμένου να παράσχει τη δυνατότητα στην καθής να αμυνθεί και στο Γενικό Δικαστήριο να αποφανθεί επί της προσφυγής, ενδεχομένως χωρίς άλλα στοιχεία προς στήριξή της. Η Επιτροπή υπενθυμίζει ότι το δικόγραφο πρέπει να διευκρινίζει σε τι συνίσταται ο λόγος ακυρώσεως στον οποίο στηρίζεται η προσφυγή και ότι η αφηρημένη επίκλησή του δεν ικανοποιεί τις επιταγές του Κανονισμού Διαδικασίας (απόφαση της 11ης Σεπτεμβρίου 2014, Gold East Paper και Gold Huasheng Paper κατά Συμβουλίου, T-443/11, EU:T:2014:774, σκέψη 66). Υπενθυμίζει ότι, όταν ένας λόγος ακυρώσεως ή ένα σκέλος ενός λόγου αναιρέσεως είναι ακατανόητο, πρέπει να κηρυχθεί απαράδεκτο (απόφαση της 11ης Σεπτεμβρίου 2014, Gold East Paper και Gold Huasheng Paper κατά Συμβουλίου, T-443/11, EU:T:2014:774, σκέψη 135). Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η προσφεύγουσα δεν εξήγησε σε τι συνίστατο η πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως ή η κατάχρηση εξουσίας που επικαλείται στον τίτλο του τρίτου λόγου ακυρώσεως. Υπογραμμίζει ότι η προσφεύγουσα δεν προσκομίζει κανένα αποδεικτικό στοιχείο προς στήριξη των ισχυρισμών που διατυπώνει στο πλαίσιο του τρίτου λόγου ακυρώσεως, με εξαίρεση όσον αφορά τον ισχυρισμό ότι οι τιμές εισαγωγής προδήλως παραμένουν πολύ σταθερές από το 2010, για τον οποίο παραπέμπει σε παράρτημα.

150 Επικουρικώς, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η επιχειρηματολογία της προσφεύγουσας που περιλαμβάνεται στο σημείο 80 του δικογράφου της προσφυγής, σχετικά με τη σταθερότητα των τιμών εξαγωγής από το 2010, είναι απαράδεκτη βάσει του άρθρου 76, στοιχείο δ', του Κανονισμού Διαδικασίας. Η Επιτροπή υπογραμμίζει ότι, προκειμένου να τεκμηριώσει τον ισχυρισμό της ότι οι τιμές εισαγωγής παραμένουν πολύ σταθερές από το 2010, η προσφεύγουσα παραπέμπει κατά γενικό τρόπο σε παράρτημα, ήτοι σε έγγραφο 28 σελίδων, αλλά ουδόλως προσδιορίζει πού απαντούν τα επιχειρήματα που στηρίζουν τον ισχυρισμό της. Συναφώς, υπενθυμίζει τη νομολογία του Δικαστηρίου κατά την οποία το Γενικό Δικαστήριο δεν είναι αρμόδιο να αναζητά και να εντοπίζει, στα παραρτήματα και στα υπομνήματα, τους λόγους που θα μπορούσε να θεωρήσει ότι συνιστούν τη βάση της προσφυγής (αποφάσεις της 28ης Ιουνίου 2005, Dansk Rørindustri κ.λπ. κατά Επιτροπής, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P έως C-208/02 P και C-213/02 P, EU:C:2005:408, σκέψεις 97 και 100, και της 11ης Σεπτεμβρίου 2014, MasterCard κ.λπ. κατά Επιτροπής, C-382/12 P, EU:C:2014:2201, σκέψη 41). Ανάλογα ισχύουν και για τις αιτιάσεις που προβάλλονται προς στήριξη λόγου ακυρώσεως προβληθέντος ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου (απόφαση της 13ης Ιουνίου 2013, Versalis κατά Επιτροπής, C-511/11 P, EU:C:2013:386, σκέψη 115). Η Επιτροπή προβάλλει ότι γενική παραπομπή σε άλλα κείμενα, ακόμη και συνημμένα στην προσφυγή, δεν θεραπεύει την έλλειψη ουσιωδών στοιχείων της νομικής επιχειρηματολογίας, τα οποία, δυνάμει των προμνησθεισών διατάξεων, πρέπει να περιλαμβάνονται στο κείμενο της προσφυγής (πρβλ. αποφάσεις της 28ης Ιουνίου 2005, Dansk Rørindustri κ.λπ. κατά Επιτροπής, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P έως C-208/02 P και C-213/02 P, EU:C:2005:408, σκέψεις 94 έως 100· της 13ης Ιουνίου 2013, Versalis κατά Επιτροπής, C-511/11 P, EU:C:2013:386, σκέψη 115, και της 11ης Σεπτεμβρίου 2014, MasterCard κ.λπ. κατά Επιτροπής, C-382/12 P, EU:C:2014:2201, σκέψη 40).

151 Εν προκειμένω, κατά πρώτον, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, όπως προκύπτει από τις σκέψεις 147 και 148 ανωτέρω, η προσφεύγουσα εξέθεσε κατά τρόπο αρκούντως σαφή στο δικόγραφο της προσφυγής τα επιχειρήματα επί των οποίων στηριζόταν ο τρίτος λόγος ακυρώσεως και, ως εκ τούτου, ο λόγος ακυρώσεως αυτός δεν πρέπει να κριθεί απαράδεκτος.

152 Δεύτερον, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, στο σημείο 80 του δικογράφου της προσφυγής, η προσφεύγουσα παραπέμπει πράγματι κατά τρόπο γενικό στο παράρτημα A.11, πράγμα το οποίο επιβεβαιώνει εξάλλου στο υπόμνημα απαντήσεως. Το γεγονός ότι στο στάδιο του υπομνήματος απαντήσεως παραθέτει συγκεκριμένα στοιχεία του εν λόγω παραρτήματος ικανά, κατά την άποψή της, να στηρίξουν τους ισχυρισμούς της δεν μπορεί να θεραπεύσει την παράβαση, κατά την άσκηση

της προσφυγής, των απαιτήσεων του άρθρου 76 του Κανονισμού Διαδικασίας (βλ. διάταξη της 9ης Ιανουαρίου 2015, Internationaler Hilfsfonds κατά Επιτροπής, T-482/12, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2015:19, σκέψη 39 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία). Επομένως, η γενική παραπομπή στην οποία προέβη η προσφεύγουσα στο παράρτημα A.11 πρέπει να θεωρηθεί απαράδεκτη [πρβλ. αποφάσεις της 22ας Ιουνίου 2017, Biogena Naturprodukte κατά EUIPO (ZUM wohl), T-236/16, EU:T:2017:416, σκέψη 12, και της 9ης Μαρτίου 2018, NORMOSANG, T-103/17, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2018:126, σκέψη 25].

***β) Επί της ουσίας***

153 Πρώτον, πρέπει να κριθεί αλυσιτελής η επιχειρηματολογία της προσφεύγουσας κατά την οποία, αν και η προηγούμενη έρευνα περατώθηκε, με την απόφαση 2013/440, κατόπιν αποσύρσεως της καταγγελίας, εντούτοις ο πραγματικός λόγος για τον οποίο η Επιτροπή περάτωσε την εν λόγω έρευνα ήταν η ανεπάρκεια στοιχείων που αποδεικνύουν την ύπαρξη ζημίας για την ενωσιακή βιομηχανία. Πράγματι, υπογραμμίζεται ότι, όπως υποστήριξε η Επιτροπή, δεν απόκειται στο Γενικό Δικαστήριο να αναλύσει, στο πλαίσιο της υπό κρίση προσφυγής, τα επιχειρήματα που αφορούν την προηγούμενη έρευνα, δεδομένου ότι τα ζητήματα σχετικά με τον προσδιορισμό ή όχι ζημίας στο πλαίσιο της εν λόγω έρευνας είναι ανεξάρτητα από την επίμαχη εν προκειμένω έρευνα και δεν είναι ικανά να επιφέρουν την ακύρωση του προσβαλλόμενου κανονισμού.

154 Δεύτερον, όσον αφορά την πρόδηλη πλάνη την οποία επικαλείται η προσφεύγουσα, υπενθυμίζεται ότι η προσφεύγουσα φέρει το βάρος να προτείνει αποδεικτικά στοιχεία που να στηρίζουν τον ισχυρισμό της (πρβλ. απόφαση της 22ας Οκτωβρίου 1991, Nölle, C-16/90, EU:C:1991:402, σκέψη 17· πρβλ. επίσης, κατ' αναλογίαν, αποφάσεις της 9ης Σεπτεμβρίου 2010, Carpent Languages κατά Επιτροπής, T-582/08, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2010:379, σκέψη 57, και της 17ης Ιανουαρίου 2017, Cofely Solelec κ.λπ. κατά Κοινοβουλίου, T-419/15, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2017:8, σκέψη 96).

155 Από τη νομολογία προκύπτει ότι η έρευνα πρέπει να διεξάγεται βάσει όσο το δυνατό πιο επίκαιρων πληροφοριών ώστε να είναι δυνατός ο προσδιορισμός δασμών αντιντάμπινγκ ικανών να προστατεύσουν την ενωσιακή βιομηχανία κατά των πρακτικών ντάμπινγκ (αποφάσεις της 3ης Οκτωβρίου 2000, Industrie des poudres sphériques κατά Συμβουλίου, C-458/98 P, EU:C:2000:531, σκέψη 92· της 28ης Ιανουαρίου 2016, CM Eurologistik και GLS, C-283/14 και C-284/14, EU:C:2016:57, σκέψη 66, και της 25ης Ιανουαρίου 2017, Rusal Armenal κατά Συμβουλίου, T-512/09 RENV, EU:T:2017:26, σκέψη 119).

156 Ωστόσο, εν προκειμένω, η προσφεύγουσα δεν πρότεινε κανένα αποδεικτικό στοιχείο που θα μπορούσε να δικαιολογήσει την παρέκκλιση της Επιτροπής από τη συνήθη πρακτική της, σύμφωνα με την οποία εφαρμόζει τετραετή περίοδο εξετάσεως, και τη λήψη υπόψη στοιχείων συναλλαγών από το 2010.

157 Συνεπώς, συνάγεται το συμπέρασμα ότι η προσφεύγουσα δεν απέδειξε ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως.

158 Τρίτον, όσον αφορά την κατάχρηση εξουσίας την οποία επικαλείται η προσφεύγουσα, υπενθυμίζεται ότι μια πράξη θεωρείται ως εκδοθείσα κατά κατάχρηση εξουσίας μόνον όταν από αντικειμενικές, λυσιτελείς και συγκλίνουσες ενδείξεις προκύπτει ότι εκδόθηκε με αποκλειστικό ή, τουλάχιστον, πρωταρχικό σκοπό την επίτευξη στόχων διαφορετικών από αυτούς των οποίων γίνεται επίκληση ή την καταστρατήγηση μιας διαδικασίας που προβλέπει ειδικά η Συνθήκη για την αντιμετώπιση των συγκεκριμένων περιστάσεων (βλ. απόφαση της 14ης Οκτωβρίου 2009, Bank Melli Iran κατά Συμβουλίου, T-390/08, EU:T:2009:401, σκέψη 50 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

159 Εν προκειμένω, η προσφεύγουσα δεν προσκόμισε στοιχεία ικανά να αποδείξουν ότι η Επιτροπή, εκδίδοντας τον προσβαλλόμενο κανονισμό, επιδίωκε σκοπό διαφορετικό από αυτόν της λήψεως μέτρων αντιντάμπινγκ στο πλαίσιο του δικαίου της Ένωσης. Είναι, ως εκ τούτου, απορριπτέο το επιχείρημα με το οποίο προβάλλεται κατάχρηση εξουσίας εκ μέρους της Επιτροπής.

160 Τέταρτον, όσον αφορά το επιχείρημα της προσφεύγουσας με το οποίο προβάλλεται ότι τα συμπεράσματα της Επιτροπής σχετικά με την εξεταζόμενη περίοδο πρέπει να χαρακτηρισθούν ανεπαρκώς αιτιολογημένα, πρέπει να γίνει παραπομπή στη νομολογία που μνημονεύεται στη σκέψη 140 ανωτέρω.

161 Εν προκειμένω, αρκεί η διαπίστωση ότι, στην αιτιολογική σκέψη 46 του προσβαλλόμενου κανονισμού, η Επιτροπή αιτιολόγησε την απόρριψη του αιτήματος που είχαν υποβάλει ορισμένα μέρη κατά τη διάρκεια της έρευνας αντιντάμπινγκ για επέκταση της εξεταζόμενης περιόδου.

162 Επομένως, πρέπει να κριθεί αβάσιμη η επιχειρηματολογία της προσφεύγουσας σύμφωνα την οποία τα συμπεράσματα πρέπει να χαρακτηριστούν ανεπαρκώς αιτιολογημένα.

163 Εκ του συνόλου των προεκτεθέντων προκύπτει ότι ο τρίτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος, χωρίς να καθίσταται αναγκαίο το Γενικό Δικαστήριο να αποφανθεί επί της λυσιτέλειάς του, την οποία επίσης αμφισβητεί η Επιτροπή.

### *5. Επί του τετάρτου λόγου ακυρώσεως με τον οποίο προβάλλεται παραβίαση των αρχών της χρηστής διοικήσεως και της διαφάνειας, καθώς και προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας*

164 Με τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή δεν τήρησε τις γενικές αρχές του δικαίου της Ένωσης, όπως είναι η αρχή της χρηστής διοικήσεως, η αρχή της διαφάνειας και τα δικαιώματα άμυνας. Η προσφεύγουσα φρονεί ότι η Επιτροπή προσέβαλε τα δικαιώματά της άμυνας, πρώτον, καθόσον αρνήθηκε να κοινοποιήσει τα σχετικά με την ενωσιακή βιομηχανία δεδομένα τα οποία ήταν διαθέσιμα κατά το στάδιο των προσωρινών συμπερασμάτων, δεύτερον, καθόσον έταξε προθεσμία 22 ημερών για την υποβολή των παρατηρήσεων επί των οριστικών συμπερασμάτων και, τρίτον, καθόσον έταξε προθεσμία δυόμιση εργάσιμων ημερών για την υποβολή των παρατηρήσεων επί των αναθεωρημένων οριστικών συμπερασμάτων της 25ης Νοεμβρίου 2016, τα οποία περιείχαν σημαντικές πληροφορίες, ανακοινωθείσες για πρώτη φορά.

#### *α) Επί της παραβιάσεως των αρχών της χρηστής διοικήσεως και της διαφάνειας τις οποίες επικαλείται η προσφεύγουσα*

165 Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η επιχειρηματολογία της προσφεύγουσας κατά την οποία η Επιτροπή παραβίασε τις γενικές αρχές του δικαίου της Ένωσης, όπως είναι η αρχή της χρηστής διοικήσεως και η αρχή της διαφάνειας, πρέπει να κριθεί απαράδεκτη, καθόσον η προσφεύγουσα δεν ανέπτυξε στο δικόγραφο της προσφυγής σε τι συνίστατο η παραβίαση των αρχών αυτών. Η Επιτροπή υπογραμμίζει ότι από το άρθρο 21, παράγραφος 1, του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης προκύπτει ότι οι προσφυγές πρέπει να αναφέρουν το αντικείμενο της διαφοράς και τους λόγους ακυρώσεως του προσφεύγοντος. Υπογραμμίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο έχει κρίνει ότι, για να είναι παραδεκτή μια προσφυγή, η προσφεύγουσα οφείλει να εκθέσει κατά τρόπο συνεκτικό και κατανοητό, στο δικόγραφο της προσφυγής, τα ουσιώδη πραγματικά και νομικά στοιχεία επί των οποίων στηρίζεται η προσφυγή, προκειμένου να παράσχει τη δυνατότητα στην καθής να αμυνθεί και στο Γενικό Δικαστήριο να αποφανθεί επί της προσφυγής, ενδεχομένως χωρίς άλλα στοιχεία προς στήριξή της. Ως εκ τούτου, το δικόγραφο της προσφυγής πρέπει να διευκρινίζει σε τι συνίσταται ο λόγος ακυρώσεως στον οποίο στηρίζεται η προσφυγή, ενώ η αφηρημένη επίκλησή του δεν ικανοποιεί τις επιταγές του Κανονισμού Διαδικασίας. Κατά την Επιτροπή, όταν ένας λόγος ακυρώσεως ή ένα σκέλος λόγου ακυρώσεως δεν είναι κατανοητό, πρέπει να απορριφθεί (πρβλ. αποφάσεις της 11ης Σεπτεμβρίου 2014,

Gold East Paper και Gold Huasheng Paper κατά Συμβουλίου, T-443/11, EU:T:2014:774, σκέψεις 66 και 135, και της 24ης Σεπτεμβρίου 2015, Ιταλία και Ισπανία κατά Επιτροπής, T-124/13 και T-191/13, EU:T:2015:690, σκέψη 33).

166 Δυνάμει του άρθρου 76, στοιχείο δ', του Κανονισμού Διαδικασίας, το δικόγραφο της προσφυγής πρέπει να περιλαμβάνει συνοπτική έκθεση των προβαλλόμενων λόγων ακυρώσεως. Κατά τη νομολογία, η εν λόγω συνοπτική έκθεση πρέπει να είναι αρκούντως σαφής και ακριβής, ώστε να μπορεί ο μεν καθού να προετοιμάσει την άμυνά του, το δε Γενικό Δικαστήριο να αποφανθεί επί της προσφυγής (πρβλ. απόφαση της 5ης Μαρτίου 1991, Grifoni κατά ΕΚΑΧ, C-330/88, EU:C:1991:95, σκέψη 18).

167 Εν προκειμένω, επισημαίνεται ότι, όπως προέβαλε η Επιτροπή, η προσφεύγουσα δεν ανέπτυξε ούτε εξήγησε σε τι συνίστατο η παραβίαση των αρχών της χρηστής διοικήσεως και της διαφάνειας την οποία επικαλείται στον τίτλο του τετάρτου λόγου ακυρώσεως, με συνέπεια η εν λόγω επιχειρηματολογία να πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτη.

***β) Επί της προσβολής των δικαιωμάτων άμυνας της προσφεύγουσας***

168 Όσον αφορά την προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας την οποία επικαλείται η προσφεύγουσα, υπογραμμίζεται, καταρχάς, ότι, όπως διαπιστώθηκε στη σκέψη 36 ανωτέρω, η προσφεύγουσα δεν μπορεί να επικαλεσθεί ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου τα δικαιώματα άμυνας του CCCMC.

169 Είναι, περαιτέρω, απορριπτέα η αιτίαση περί χορηγήσεως ανεπαρκούς προθεσμίας για την υποβολή παρατηρήσεων επί των αναθεωρημένων οριστικών συμπερασμάτων, για τους παρατιθέμενους στις σκέψεις 37 έως 41 ανωτέρω λόγους.

170 Εξάλλου, όσον αφορά την αιτίαση με την οποία προβάλλεται μη κοινοποίηση των σχετικών με την ενωσιακή βιομηχανία δεδομένων τα οποία ήταν διαθέσιμα κατά το στάδιο των προσωρινών συμπερασμάτων, παρατηρείται, πρώτον, ότι η προσφεύγουσα δεν απέδειξε ότι ζήτησε η ίδια την κοινοποίηση των δεδομένων αυτών με τις παρατηρήσεις της επί των προσωρινών συμπερασμάτων, δεδομένου ότι, για τους υπομνησθέντες στη σκέψη 169 ανωτέρω λόγους, η αναφορά στις παρατηρήσεις του CCCMC δεν λαμβάνεται υπόψη. Δεύτερον, η προσφεύγουσα δεν αποδεικνύει ότι η διαδικασία θα κατέληγε σε διαφορετικό αποτέλεσμα αν είχε λάβει γνώση των δεδομένων αυτών κατά το στάδιο των προσωρινών συμπερασμάτων αντί κατά το στάδιο των οριστικών συμπερασμάτων. Συνεπώς, βάσει των προεκτεθέντων λόγων, πρέπει να απορριφθεί η υπό κρίση αιτίαση.

171 Όσον αφορά την αιτίαση με την οποία προβάλλεται χορήγηση ανεπαρκούς προθεσμίας για την υποβολή παρατηρήσεων επί των οριστικών συμπερασμάτων, αρκεί να επισημανθεί ότι η προθεσμία των είκοσι δύο ημερών που χορήγησε η Επιτροπή είναι αρκετά μεγαλύτερη από την ελάχιστη προθεσμία των δέκα ημερών η οποία προβλέπεται, στο πλαίσιο αυτό, από το άρθρο 20, παράγραφος 5, του κανονισμού 2016/1036, χωρίς οι ιδιαίτερες περιστάσεις τις οποίες επικαλείται η προσφεύγουσα να μπορούν αυτές καθαυτές να θέσουν εν αμφιβόλω τη νομιμότητα της διαδικασίας ως προς τούτο. Συνεπώς, πρέπει να απορριφθεί η υπό κρίση αιτίαση.

172 Λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθέντων, ο τέταρτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό του.

173 Εκ των ανωτέρω προκύπτει ότι η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί.

## IV. Επί των δικαστικών εξόδων

174 Κατά το άρθρο 134, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου.

175 Κατά το άρθρο 138, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, τα κράτη μέλη και τα θεσμικά όργανα που παρεμβαίνουν στη δίκη φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.

176 Εν προκειμένω, η Επιτροπή ζήτησε την καταδίκη της προσφεύγουσας στα δικαστικά έξοδα. Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα ηττήθηκε, πρέπει να γίνουν δεκτά τα αιτήματα της Επιτροπής και να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα. Εξάλλου το Συμβούλιο, ως παρεμβαίνον θεσμικό όργανο, φέρει τα δικαστικά έξοδά του.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τέταρτο τμήμα)

αποφασίζει:

**1) Απορρίπτει την προσφυγή.**

**2) Καταδικάζει την Zhejiang Jndia Pipeline Industry Co. Ltd, πέραν των δικαστικών εξόδων της, στα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή.**

**3) Το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης φέρει τα δικαστικά έξοδά του.**

Kanninen Calvo-Sotelo Ibáñez-Martín Reine

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 19 Σεπτεμβρίου 2019.

(υπογραφές)

# Περιεχόμενα

I. Το ιστορικό της διαφοράς ..... 2

II. Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων ..... 3

III. Σκεπτικό ..... 4

A. Επί της ουσίας ..... 5

1. Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως με τον οποίο προβάλλεται πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, έλλειψη αμεροληψίας κατά την εκτίμηση των αποδεικτικών στοιχείων, επιβολή υπέρμετρου βάρους αποδείξεως στην προσφεύγουσα, προσβολή του δικαιώματος ακροάσεως της προσφεύγουσας και ανεπαρκής αιτιολογία, όσον αφορά τον προσδιορισμό του εναλλάξιμου χαρακτήρα των εξαρτημάτων σωληνώσεων που κατασκευάζονται σύμφωνα με τα πρότυπα ASME/ANSI και EN/DIN ..... 5

α) Επί του αντικειμένου του πρώτου λόγου ακυρώσεως ..... 5

β) Επί της δεύτερης αιτιάσεως με την οποία προβάλλεται προσβολή του δικαιώματος ακροάσεως της προσφεύγουσας όσον αφορά τον προσδιορισμό του εναλλάξιμου χαρακτήρα των δύο ειδών προτύπων ..... 6

γ) Επί της πρώτης, της τρίτης και της τέταρτης αιτιάσεως με τις οποίες προβάλλεται πρόδηλη πλάνη, έλλειψη αμεροληψίας κατά την εκτίμηση των αποδεικτικών στοιχείων και επιβολή υπέρμετρου βάρους αποδείξεως στην προσφεύγουσα όσον αφορά τον προσδιορισμό του εναλλάξιμου χαρακτήρα των εξαρτημάτων σωληνώσεων που παράγονται σύμφωνα με τα πρότυπα ASME/ANSI και EN/DIN ..... 9

1) Επί του παραδεκτού ορισμένων παραρτημάτων του υπομνήματος απαντήσεως ..... 9

2) Επί του παραδεκτού των επιχειρημάτων της προσφεύγουσας όσον αφορά την αιτιολογική σκέψη 54 του προσβαλλόμενου κανονισμού ..... 9

3) Επί της ουσίας της πρώτης, της τρίτης και της τέταρτης αιτιάσεως ..... 10

δ) Επί της πέμπτης αιτιάσεως με την οποία προβάλλεται ανεπαρκής αιτιολογία όσον αφορά τον προσδιορισμό του εναλλάξιμου χαρακτήρα των προτύπων EN/DIN και ASME/ANSI ..... 14

2. Επί του πέμπτου λόγου ακυρώσεως με τον οποίο προβάλλεται πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως κατά την εφαρμογή της μεθόδου για τις χώρες χωρίς οικονομία της αγοράς ..... 14

α) Επί της δυνατότητας επικλήσεως, ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, του σημείου 15 του μέρους I του πρωτοκόλλου προσχωρήσεως της Κίνας στον ΠΟΕ, προκειμένου να ελεγχθεί η νομιμότητα του προσβαλλόμενου κανονισμού ..... 16

β) Επί της σύμφωνης προς το δίκαιο του ΠΟΕ ερμηνείας του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο α′, του κανονισμού 1225/2009 ..... 19

3. Επί του δεύτερου λόγου ακυρώσεως με τον οποίο προβάλλεται πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως και ανεπαρκής αιτιολογία όσον αφορά την προσαρμογή της κανονικής αξίας ..... 21

α) Επί του παραδεκτού ορισμένων επιχειρημάτων της προσφεύγουσας ..... 22

β) Επί της ουσίας ..... 22

1) Επί της πρόδηλης πλάνης εκτιμήσεως όσον αφορά την προσαρμογή της κανονικής αξίας ..... 22

2) Επί της ανεπαρκούς αιτιολογίας όσον αφορά την προσαρμογή της κανονικής αξίας . 25

4. Επί του τρίτου λόγου ακυρώσεως με τον οποίο προβάλλεται πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως και κατάχρηση εξουσίας όσον αφορά τον καθορισμό της εξεταζόμενης περιόδου ..... 25

α) Επί του παραδεκτού του λόγου ακυρώσεως ..... 27

β) Επί της ουσίας ..... 28

5. Επί του τετάρτου λόγου ακυρώσεως με τον οποίο προβάλλεται παραβίαση των αρχών της χρηστής διοικήσεως και της διαφάνειας, καθώς και προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας ..... 29

α) Επί της παραβιάσεως των αρχών της χρηστής διοικήσεως και της διαφάνειας τις οποίες επικαλείται η προσφεύγουσα ..... 29

β) Επί της προσβολής των δικαιωμάτων άμυνας της προσφεύγουσας ..... 30

IV. Επί των δικαστικών εξόδων ..... 31